If not delivered, return to:
"GLASILO"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn Circulation 18,200
Issued Every Tuesday

Terms of Subscription:
For Members Yearly.....$0.84
For Nonmembers.....$1.60
Foreign Countries.....$3.00
Telephone: Randolph 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO — OFFICIAL ORGAN — IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tednik v Združenih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 18,200 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto.....$0.84
Za nečlane.....$1.60
Za inozemstvo.....$3.00

NASLOV uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 45. — No. 45. CLEVELAND, O., 8. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1927 Leto XIII. — Vol. XIII.

VESTI IZ CLEVELANDA

Pogreb za pokojnim ustanovnikom društva sv. Vida, št. 25 K. S. K. Jednote, bratom Josip Mačerolom, ki je živel naprestano 40 let v Clevelandu se je je vršil zadnji petek dopoldne ob obilni udeležbi iz slovenske cerkve sv. Vida na Calvary pokopališče. Društvo sv. Vida je izkazalo svojemu pijonirju zadnjo čast s tem, da ga je spremilo več članov do groba z zastavami; pogrebne obrede na pokopališču je pa izvršil domači g. župnik Rev. B. J. Ponikvar po končani sv. maši zadušnici z leviti. V sprevodu je bilo tudi dosti uradnic in članic društva sv. Marije Magdalene, kojega tajnica je pokojnikova hči, Mrs. Mary Hochevar. Tako je prišlo na pogreb tudi več sorodnikov in znancev iz Bridgeporta, O. Pokojnika so spremili na zadnji poti tudi vsi štirje glavni uradniki K. S. K. Jednote iz države Ohio, brat glavni predsednik Anton Grdina, nadzornik Mihael Hochevar, finančni odbornik John Zulich in urednik Glasila.

Bodi zaslužnemu možu in sobratu ohranjen blag spomin! Naj v miru počiva! Prizadetim sorodnikom izražamo naše globoko sožalje.

—Nagloma je umrl od kapi zadet 54 let stari rojak Alojz Bizjak, rodom iz vasi Mali Otok pri Postojni. Stanoval je 1123 Norwood Rd. Tukaj zapušča ženo in devet otrok; bil je član Slovenske Dobrodelne Zveze in J. S. K. Jednote. Naj v miru počiva.

—Umrl je Charles Kunover, star okrog 33 let, rojen v Gradcu. Živel je na Dunaju največ svojega življenja. Oče je bil doma iz vasi Drobnice, Št. Vid nad Ljubljano. Ranjki Karol je bil arhitekt in se je izšolal na dunajski univerzi. Pred nekako štirimi leti je prišel v Detroit, kjer je tudi prestal državno skušnjo in je bil potrjen, da sme poslovati v svojem poklicu. Bil je jako inteligenten mož, in če bi živel, bi dosegel visoko stopinjo v ameriškem inženirstvu. Že v starem kraju je imel mnogo skušenj. Družinske razmere so ga pognale v svet. Živel je pri svoji teti Mrs. Mencinger, 1071 E. 71st St., v petek zjutraj 4. novembra so ga našli mrtvega v postelji. Srčna kap mu je pretrgala nit življenja. Ranjki je bil tudi izvrsten slikar, in je imel mnogo načrtov za cerkve in razna poslopja. R. I. P.

—Vsled postavnega praznika dne 11. novembra (Armistice Day) bo North American banka ves dan zaprta. Cenjeno občinstvo naj izvoli to vpoštevati.

—Društvo sv. Vida, št. 25 je imelo zadnjo nedeljo svojo letno ali glavno sejo. Izvoljeni so bili sledeči uradniki: predsednik Anton Škulj, podpredsednik Josip Germ, tajnik Anton J. Fortuna, zapisnikar John Žnidaršič, blagajnik Ignac Stepic, bolniški nadzornik Josip Ogrin, nadzorniki: John Widervol, John Skrabec in Joe Ponikvar. Novemu odboru želimo mnogo uspeha in napredka!

—Pozor člani in članice društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 v Nottinghamu! Ne pozabite se zanesljivo udeležiti prihodnje mesečne seje v sredo dne 9. novembra. Po seji, ki bo trajala le nekaj časa, bomo imeli prijetno domačo družabno zabavo s plesom (Martinov večer). Tudi vaši prijatelji in znanci so dobro došli!

—Pred nekaj dnevi sta se poročila v slovenski cerkve sv. Jožefa v Forest City, Pa., Mr. Andrew Nick in Miss Julia Drassler, nakar sta prišla v Cleveland, na kratek obisk. Ženin je bil zadnja leta v vladni službi v Panama Canal Zone, popred je pa živel v Forest City Pa. Tudi njegova soproga je živela pred leti v označeni naselbini, nakar se je preselila v Cleveland k svojim sorodnikom in tu ostala do poroke. Srečni zakonski par se bo sedaj za stalno naselil v Forest City. Mnogo sreče, uspeha in blagoslova božjega! Naše iskrene čestitke!

—o—

—Kanadska poštna oblast je naložila novo carino na ameriške magazine in knjige; ista znaša 20% njih vrednosti.

VELIKA POVODENJ

Montpelier, Vt., 4. novembra. — Šest držav Nove Anglije, ležečih ob atlantskem obrežju je vsled povodnji hudo prizadetih: North Hampshire, Maine, Vermont, Connecticut, New York in Massachusetts. Povodenj je nastala vsled velike plohe in destano 28 ur. Deževje je napolževja; dežuje namreč že neprenilo razne jezove in reke, da so poplavili bližnje ozemlje. Najbolj prizadeto je Montpelier, glavno mesto države Vermont.

Ker se je bližnji rezervar mestnega vodovoda porušil, je voda pridrla v mesto; ponekod so glavne ceste 10 čevljev visoko poplavljene. Povodenj je ustavila ves promet; ljudstvo beži na varno, kamor more; materijalna škoda znaša več milijonov. Neuradno se poroča, da je vsled te povodnji samo v našem mestu izgubilo 137 oseb svoje življenje.

V bližini mesta je voda porušila vse mostove in ceste; tako je tudi polpavila lepe farme v bližini. Poplava je nastala nepričakovano, ker se je velik rezervar mbestnega vodovoda porušil. Najmanj 150 hiš je deroča voda odnesla.

Semkaj se poroča o junaškem činu Viljem Ballou-a, čuvaju rezervarja v naselbini Becket, Mass. Ko je uvidel, da se bo jez vsled neprestanega deževja porušil, je v največji naglici s svojim avtomobilom drvil proti naselbini ter svaril domačine, naj se rešijo. Če bi ta junaški čuvaj ne bil tega storil, bi vseh 650 stanovalcev utonilo; tako so se pa še pravočasno rešili.

Washington, 5. novembra. — Vest o nepričakovani elementarni katastrofi v državi Vermont (njegovi rojstni državi) je predsednika Coolidgea zelo pretresla. V svrho pomoči prizadetim je takoj odredil, da se mora na lice mesta podati več oddelkov Rdečega križa in več vojaških zrakoplovov.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

URADNA DOLOČBA

Žaljiva, obdolžljiva in sovražna dopisovanja v Glasilu se morajo prenehati takoj.

Vsega tega je že preveč. S tem se žali osebe, dela se in množi sovraštvo ter se zadržuje napredek Jednote. Vsaka stvar ima svojo gotovo mero in čas; tako je tudi z debatami in razpravami v dopisih, v pojasnilih, v odgovorih in zagovorih. Kadar se pa le nadaljuje naprej brez konca in kraja, potem se tega že vsakdo naveliča čitati, četudi je dopisnik na mestu s svojo trditvijo.

Upam, da se bo vsako krajevno društvo strinjalo z menoj in mi stalo ob strani te moje določitve od danes naprej.

Rešiti imamo še samo zadevo doma Jednote; tudi ta bo rešena v kratkem, ako bodo cenjena društva odobrila mojo odločitev.

Moj namen je ob enem zaključiti tudi razmotrivanje o Jednotinem domu; dosti je bilo že tega! V to se pa potrebuje še eno splošno glasovanje; brez glasovanja se doma popraviti ne more; drugega nego popraviti dom pa po moji sodbi in tudi v teh razmerah ter zapletljajih tudi storiti ne moremo.

Brat Zalar, glavni tajnik ima prav, ko trdi, da je bilo zadnje glasovanje postavno. Da, bilo je po številkah postavno, toda po narejeni ali tako zloženi glasovnici pa ni bilo to glasovanje ne postavno in ne veljavno. Ostalo bi veljavno, če bi se ne bil nikdo pritožil že med glasovanjem; toda radi številnih pritožb med glasovanjem in po glasovanju od strani društev se pa ne more in ne sme tega glasovanja vpoštevati za moralno veljavno. Tudi se ne more izpeljati načrtov, za koje se je glasovanje vršilo, ker nimamo denarnih sredstev na razpolago.

Na podlagi vseh dosedanjih poskusov, bodisi z resolucijami, inicijativo in referendumom, se ni moglo dobiti večine; vsaj ne zadostne večine, da bi zamogli ukreniti kaj drugega, nego da se popravi sedanji urad, kakor je bil že na konveniji po meni predložen načrt. Radi tega je zaman trošiti še nadalje čas in papir z razmotrivanji ter razpravami, ki so največkrat le žalitev na druge osebe, društva ali naselbine.

Dom naj se popravi. Da se pa to zgodi, je treba, kakor zgoraj omenjeno, še enega glasovanja, da z istim preklicemo zadnje glasovanje, ki je nam naročilo zamenjavo ali zidavo, če zamenjati ali zidati ne moremo. To je moja zadnja uradna določba, na kateri bom vstrajal.

Splošno glasovanje se lahko dvigne po iniciativi, predloženi po društvih, ako ista želijo v resnici popravo Jednotinega doma po naročilu zadnje konvencije.

Ako se splošno glasovanje še enkrat ne vrši, se tudi doma popraviti ne more, in se tudi nobene druge odglasovane zidave ali zamenjave izvršilo ne bo; vsa stvar bo tako skoraj gotovo zopet počakala do prihodnje konvencije. Vse je torej odvisno od društev, kajti glavni odbor si ne bo upal, pa tudi ne bo hotel prevzeti nekaj na svoje rame, za kar bi bil pozneje kritiziran od članstva.

S tem je povedano vse in dovolj jasno. Društva imajo Glasilo na razpolago; toda prejemala se bodo le taka priporočila, ki ne bodo vsebovala napadov ali žalitev na druge, bodisi osebe, društva ali naselbine; vsa očitanja bodo s tem odstranjena; tako tudi vse mržnje; s temi moramo enkrat za vselej prenehati! Ako se bo pa morda kdo čutil prizadetega, naj se obrne na glavnega predsednika ali pa na glavni porotni odbor prej, ko bi skušal v Glasilu čez koga kaj udrihati.

Ako bodo cenjena društva in članstvo v splošnem zadovoljna z mojo odločbo, jim zamorem jamčiti, da bo v kratkem zavladal drugi duh v Jednoti, in da bo v kratkem zaključena zamotana afera Jednotinega doma.

V tej nadi bom vstrajal neomajan, držeč se zgoraj navedenega v namenu, da bo to v veliko korist za bodoče Jednotino poslovanje.

S sobratskim pozdravom

Anton Grdina, glavni predsednik.

—o—

Sreča mladega lovca.

Dodgeville, Wis., 5. novembra. — Ko se je tu živeči 14-letni deček Myron Wolenec s svojim psom podal na lov, je naletel na redke vrste lisico s sivkasto kožo. Ustreljeno lisico je prodal za $1,000.

Novi nemški poslanik.

Washington, 5. novembra. — Predsednik Coolidge je danes uradno potrdil in odobril imenovanje Dr. Friderika Von Prittwitz-Gaffrona za nemškega poslanika v Združenih državah.

Smrt vsled prevelikega dolga.

Denver, Colo. — Nedavno je na svojem stanovanju 31-letna razporočena Mrs. Edna Angus vsled prevelikega dolga s plinom zastrupila sebe in dva svoja otroka.

Rekord avijatika.

Dunaj, 5. novembra. — Danes je poročnik avstrijske zračne flotile De Bernardi s svojim novim aeroplanom glede brzine dosegel svetovni rekord. V eni uri je namreč preletel 477 kilometrov ali 296 milj.

Krekov grob. Na ljubljanskem pokopališču pri sv. Križu je bil 8. oktobra v soboto kraj, kamor je poromalo veliko Krekovih častilcev. Gojenke meščanske šole iz Lihtenturnovega zavoda so v pravem pomenu besede obsule grob s cvetjem. Prosvetna zveza je položila na grob velik lavorjev venec s trobojnim trakom z napisom: "Prosvetna zveza ob 30-letnici — dr. Kreku.

IZJAVA SOCIALISTA

V Monakovem, na Bavarskem je nedavno povzročil splošno pozornost in razočaranje nastop občeznanega voditelja socialistov George Bleierja. Navedenec je izdal v javnost malo brošurico, kjer je navedel vzroke, čemu je bil moralično prisiljen pokazati hrbet socialistom in na kak način da se socializem s katolicizmom ne vjema.

V svoji mladosti (18 let) je bil Bleier strasten materialist, vsled česar ni veroval v Boga. Od leta 1920-1925 je bil tajnik sindikata socialistov in urednik nekega glasila te stranke. Leta 1925 je pa pričel globoko misliti in celo dvomiti o vstrajnosti in pravem prepričanju socialistov. Ta svoj dvom mu je podkrepil sledeči slučaj:

Eden izmed njegovih sodrugov, vnet socialist je po preteku trideset let zbolel. Dasiravno ni v tem času maral za vero in cerkev, je poklical na zadnjo uro duhovnika, se spreobrnil in tako spravljen z Bogom umrl. To novico in to vest je hotel Bleier kot urednik dotičnega lista priobčiti v javnost, kar mu je pa odbor socialistov zabranil. To je Bleierja tako ujezilo, da je za vedno pustil socialistično stranko in se tudi on vrnil v naročje sv. katoliške Cerkve. Hudo mu je bilo pri srcu, ko se je končno prepričal, da njegova stranka, za katero je toliko let delal in živel, ne odobrava resnice.

V svoji brošurici je Bleier stavil sledeče javno vprašanje: "Ali sme biti katoličan tudi socialist?" Na to važno vprašanje je pa tudi jasno odgovoril kakor sledi:

Socialistična stranka se kaže v obče, da je nevtralna glede verskega izpovednaja, oziroma glede stika, s kako vero. To načelo je pa samo teoretično in navidezno, kojega se socialisti v resnici ne držijo, ampak se zavzemajo za materijalizem. Socialisti z znastvenega stališča ne priznavajo niti Boga, niti obstoja človeške duše. Katoličan torej ne more biti pravi socialist.

Drugo vprašanje je Bleier navedel takole: "Ali zamore katoličan glasovati za socialističnega kandidata?"

Ne. Ker ne more biti njegov pristaš (socialist), tako tudi ne sme na podlagi svojega katoliškega prepričanja oddati svoj glas za takega kandidata. Socialisti trdijo, da katoličani ne delajo nič za napredek in prosveto ljudstva. Tako mišljenje ima ta stranka zaradi tega, ker je skoro 80% socialistov samo na papirju. Večina istih ni o pravih principih socializma zadostno poučena.

Nekateri socialisti se izgovarjajo, da je vera povsem osebna stvar in zadvea. Žal, da se vlovi na te limanice tudi marsikaterega katoliškega delavca. Ti zapeljani ljudje delajo očitno sramoto naši katoliški Cerkvi kot njeni nekdanji pripadniki.

NOVA POVEST

Pozor čitatelji Glasila!

Z današnjo številko smo pričeli priobčevati novo povest "Zadnja pravda," katero je spisal češki pisatelj Josip Baar.

Povest se vrši na podlagi resničnih podatkov v neki vasi na Češkem in opisuje življenje 2. bratov, ki sta prevzela vsak polovico posestva po očetovi smrti. Živela bi lahko složno, zadovoljno in srečno, da ni pričela žena brata Martina netiti med njima neslogo, prepir, jezo in sovraštvo. Prepir je sčasoma povzročil celo tožbe in pravde med obema bratoma, Martinom in Adamom, ki so trajale celih 15 let; najbolj zanimiva in najbol senzačna pravda je bila zadnja z nad vse tragičnim izidom.

Pisatelj nam živo opisuje vse zanimive dogodke dolgotrajne borbe med tema dvema bratoma, ki sta živela v sovraštvu kako svetopisemska Kajn in Abel. Povest je tako privlačna, da se eno poglavje za drugim razvija v pravi roman iz človeškega življenja. Kdorkoli jo bo pričel čitati, bo že komaj pričakoval nadaljevanja, in tako tudi nad vse senzačnega konca.

—o—

WESTPARČANI, POZOR!

"Užitkarji" pridejo na West Park, Ohio. Kako?! Društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, K. S. K. Jednote je povabilo slovenska katoliško dramatično društvo "Orel," da priredi na West Parku tridejansko dramo "Užitkarji" in sicer v nedeljo dne 20. novembra v cerkveni dvorani na W. 130. cesti in Bennington Ave. Čas prireditve bo naznanjen v programu.

Cenjeno občinstvo iz West Parka je prijazno vabljeno, da pride označeni dan gledat igralce dramatičnega društva "Orel" v cerkveno dvorano. Če mimogrede omenim, da je igrovodja Rev. Matija Jager, potem je s tem že dosti povedano, da je igra dobra in da bodo naši Westparkčani ž njo gotovo zadovoljni. Torej na svidenje 20. novembra v West Parku!

Josip Grdina,
član društva "Orel" in tajnik društva št. 172 K. S. K. J.

—o—

—Bivši nemški kajzer je v pogovoru z nekim danskim časnikarjem omenil, da pričakuje leta 1937 zopetne svetovne vojne. Do tega bo svet privedla zavist in nevoščljivost med narodi.

—Država Ohio bo prihodnje leto izdala za gradbo in popravo okrajni ter državnih cest $35,000. 000.

—V Los Angeles, Cal., je Miss Bobbie Mack te dni dobila čudno stavo. Sedela je 21 dni in noči na drogu zastave vrh nekega velikega hotela, za kar je dobila $2,500 v gotovini in ženina.

—V prvi polovici tekočega leta se je v Združenih državah ameriških z aeroplani prevozilo 395,646 oseb v skupni razdalji 12,377,537 milj. Prevozna cena za eno miljo je znašala 13 centov.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE.

Dva uboja v Radovici.

V nedeljo 16. oktobra zvečer je v Radovici 18-letni Stanko Bajuk do smrti zabodel v srce Josipa Petriča, bivšega župana v Radovici, smrtno nevarno pa ranil njegovega sina Josipa, ki je baje že tudi umrl na prevozu v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu.

Vas Radovica je oddaljena od Metlike poldrugo uro hoda. Pretepi med fanti so na dnevnem redu. Tudi v nedeljo zvečer so domači fantje pohajkovali in razgrajali po vasi. Okoli 22. so naleteli na 44-letnega posestnika Josipa Petriča, bivšega župana v Radovici, ko se je vračal iz Gradaca domov. Fantje in Petrič so se sestali 50 korakov od Petričeve hiše. Petrič je opozoril fante, ter je, da podkrepi svojo zahtevo, zamahnil s palico in pogodil tri fante po glavi. Vnel se je splošen pretep, med katerim je pritekel očetu na pomoč njegov 18-letni sin Jože. Kmalu je padel kot žrtev spopada Josip Petrič, zadet z nožem v srce. Smrt je mahoma nastopila. Tudi sin Josip je obležal v mlaki krvi. Dobil je tri smrtno nevarne rane in je umrl na prevozu v kandijsko bolnišnico.

Morilec, 18-letni Stanko Bajuk, posestnikov sin v Radovici, je takoj po krvavem dogodku zbežal, a so ga še isto noč aretirali domači orožniki. Pri zaslišanju je priznal, da je zaklal očeta Petriča in njegovega sina Josipa. Pravi pa, da je izvršil oba uboja v silobranu. Petrič je pred spopadom zahteval od njega, da poljubi njegovo palico. Ob enem s Stankom Bajukom so bili aretirani še štirje mladeniči, njegovi vrstniki, ki so bili udeleženi pri pretepu. Vsi so v starosti okrog 20 let.

Čudna nesreča.

Dne 13. oktobra je hotiški župan g. Janko Zupančič na skednju odmetaval otavo. Pri tem mu je pomagal sosedov sin, 14-letni Tonček Juvan, županov nečak. Po dokončanem delu je pogledal župan skozi lino in ker ni nikogar spodaj videl, je vrgel senove vile skozi lino. Prestraši ga silen in obupen klic, kajti nesrečni Tonček je bil slučajno doli in so mu vile priletele v glavo in se mu zasadile v možgane. Deček je padel v nezavest. Pripeljali so ga k zdravniku Ukmarju v Litijo, ki je odredil, naj reveža peljejo v bolnico. Pa mu ni bilo več pomoči.

Umrl je mariborski notar g. Mihael Korber dne 16. oktobra. Zatisnil je oči v svoji hiši v Strossmajerjevi ulici, št. 3 v starosti 69 let. Zadela ga je pred leti kap in od tedaj si ni mogel več prav opomoči.

Smrtna kosa. Umrl je v Ljubljani profesor v pokoju g. Ivan Franke. Pokojni je bil več let profesor risanja na ljubljanski realki. — V Poljanah nad Škofjo Loko je 17. oktobra umrl Valentin Šubic, posestnik, podobar in poštni ekspeditor v pokoju. — Umrl je 17. oktobra Franc Laharnar, posestnik na Dobravi, občinski odbornik in načelnik okrajne posojilnice v Radečah pri Zidanem mostu.

Društvena naznanila in dopisi

Društvo Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Članstvo omenjenega društva se tem potom uljudno vabi, da bi se kolikor mogoče vsi udeležili prihodnje redne seje dne 13. novembra, ker na tej seji boste dobili nova društvena pravila, ki so zdaj dogotovljena. Ob enem tudi prosim cenjeno članstvo, da bi vsak tudi pravila prebral in se po njih ravnal, pa bo marsikateremu v korist in društvenemu odboru lažje delovanje.

Nadalje, kakor je bil sklep septemberske seje, se priredi veselico dne 31. decembra na Silvestrov večer v korist društvene blagajne, ker tekoče leto smo imeli veliko bolnikov; zato je bil sklep seje, da mora vsak član plačati eno vstopnico, ki stane 35 centov. Zato si zapomnite, da bo 35 centov kolektano kakor navadno. Ker se tudi leto približuje koncu, zato prosim vse članstvo, da bi kolikor mogoče vsi poravnali društvene asesmente, da bo mogoče letni račun v redu in lahko sestaviti ter knjige izročiti odboru za prihodnje leto.

K sklepu vas še prosim, da ne pozabite agitirati za novo članstvo; ker je naša društvena številka 50, zato bi bilo priporočljivo 50 novih članov pri zadnjih dveh sejah.

S sobratskim pozdravom
Math. Pavlakovich, tajnik.

VABILO NA BANKET IN PLES

katerega priredi žensko društvo Marije Sedem Žalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., v proslavo 30-letnice društvenega obstanka v sredo dne 23. novembra t. l. točno ob 8. uri zvečer v Slovenskem domu na 57. cesti. Vstopnina za osebo $1.

Uljudno vabimo vsa cenjena društva v Pittsburghu in okolici, kakor tudi vse naše znance in prijatelje, da bi nas 23. novembra v polnem številu obiskali, za kar se jim že vnaprej zahvaljujemo. Posebno vabimo našega častitega gospoda Rev. Josip Škurja, katerega prosimo, da bi prevzel ravnateljstvo pri tej naši proslavi. Uljudno vabimo odbornike K. S. K. Jednote, da bi nas obiskali; posebno glavnega predsednika brata Antona Grdina, glavnega tajnika brata Josip Zalarja in urednika Glasila brata Ivana Zupana; prosimo vas, pridite, če vam je mogoče.

Ob enem se naznanja članicam našega društva in jih prosimo, da se v polnem številu udeležijo te naše redke slavnosti; pripeljite s seboj tudi svoje otroke, ker vsak bo dobil malo darilce za spomin od društva. Torej na veselo svidenje dne 23. novembra v Slovenskem Domu na 57. cesti.

S sosestrskim pozdravom
Odbor:
Marija Lokar, predsednica,
Josephine Fortun, tajnica,
Marija Gerlovic, blagajničarka

VABILO NA VESELICO
društva sv. Družine, št. 109, Aliquippa, Pa.

V soboto dne 12. novembra ob sedmih zvečer priredi naše društvo veselico z mnogobrojnim zabavnim sporedom. Uljudno vabimo vse člane, posebno oddaljene in one, ki so na potnih listih, da se gotovo udeleže te veselice. Enako vabimo k prijateljski udeležbi in zabavi tudi druga cenjena društva v Aliquippi ter okolici.

Anton Habich, predsednik.

Društvo sv. Mihalja, br. 152, South Deering, Ill.

Naše društvo poziva sve svoje člane i članice na redovitu sjednicu, koja će se obdržavati dne 13. novembra v Doofy dvorani u 2 sata posle podne, pošto imamo već važnih stvari da riješimo.

Braćo i sestre! Poznato vam je, da smo počeli napredovati u mjesecu augustu i septembru takovom brzinom, neočekivanom; toga radi postali smo trn u oku onoj braći u drugim organizacijama. Ne mogu se oni sa time zadovoljiti, što kažu da je K. S. K. J. nekatolička, nek još podje im za rukom, da jednog ili dva člana u našim organizacijama nagovore, da zašto su platili u godini nekakvi 25 centi razporeza. Vi braćo i sestre, koji ste sa nama u društvu, a takodjer i u drugim organizacijama, pogledajte bolje, otvorite oči, ne spavajte: u drugim organizacijama su platili više od 20 puta po 25 centi godine 1926, a godine 1927 i 50 puta po 25 centi; dok mi još 1927 godine nismo imali razporeza niti jednog penog. Pa da vas još dadu zasljepljivati?! Upamtite braćo i sestre ovo, da nema ni jednog društva da se u njemu manje plaće asesment kao u K. S. K. Jednoti. A bolje pogodnosti nema nikdje kao u K. S. K. J., i svaki pravi Hrvat i Slovenac rimokatolik morao bi biti u K. S. K. J., jer to jest jedina rimokatolička solidna organizacija u Americi za nas. Toliko na znanje!

A vi braćo u drugim organizacijama, pometite smeće pred svojim pragom, a ne starajte se za druge kuće; izvadite sebi bruno iz očiju, pak onda nami trun u našima očim. Toliko za sada!

Uz bratski pozdrav svim članom i članicam društva sv. Mihalja.

M. Nikolić tajnik.

Iz urada tajnika društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam žalosnu vjest članom i članicam gore omenjenog društva, da se opet došuljala bela žena smrt u našu sredinu i ugrabila našega društvenog brata, a vlasno moga rodnog brata Mike Brozenića na 16. oktobra u 3. sati posle podne.

Naš, oziroma vlasni moj brat je boloval prije, ali je vzdržao i stalno radio do zadnjeg dana svoga putovanja na život vječni. Naš i moj pokojni brat delal čak do petka 14. oktobra i u sobotu 15. oktobra obolio do kraja; u nedjelju 16. oktobra, umrl, a njegov sprevod se je vršio na 19. oktobra dopodne sa lepim velikom misom i crkvenom obredom u katedralnoj crkvi sv. Pavla na Forbes St., Oakland, Pa.; a pokopan je na St. Mary's groblju, 46th St., Pittsburgh, Pa.

Pokojni naš brat je bio rodjen u selu Goli vrh, fara Lipnik, občina Ribnik, kotar Karlovac, Hrvatska; prišao je u Ameriku mladi od 17 godina i se oženio 1904 sa Amerikankum u lepom i povoljnom životu so sproveli svi ovi nekoliko godina sa svojim pet mladih devojka, koje žalojoče ostaju za njim, Mary, Jennie, Rosie, Helena i Margareth, stare izmedju 12-21 god. i sopruga.

Daklem naš pokojni sobrat je pristupio u društvo i Jednotu 14. marta 1920; bio je član društva i Jednote sedam godina i sjedam mjeseci. Rodjen 1878 i je bio star ob svojoj smrti 49 godina.

Braćo i sestre! Ove godine nas gusta pohaja smrtna kosa i nesreća; već sedmi brat iz naše sredine. U drugom dopisu ću vam naznaniti sve natančno; nego u ime vas braćo i sestre i celokupnog društva izrećem: Bila momu i vašemu bratu lahka ova tudja amerikanska gruda, i nek mu svjeti luč Boža, i naj u miru Božem počiva; a njegovoj obitelji naše sožalje-nje.

Matt Brozenić, brat i tajnik.

Iz urada društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Javljam članom in članicam gore omenjenog društva, da se bude obdržavala dojduća sjednica dne 13. novembra točno u 2 sata posle podne u navadnoj prostorijama. Zato vas prosim, i opomenjam da bi se udeležili u većem i obilnem broju.

Braćo i sestre! Bliža se konec godine; trebalo bi, da si sve dobre predloge izjavite i predložite kaj bilo dobro za društvo i njegovo članstvo za leto 1928. To bi bilo jako umestno, da bi imali sve gotovo za mjesec december ili glavno godišno sjednicu. Braćo i sestre! Baš bi morali biti svi na ovi dveh sjednicah bez isprike dela i bolesti, da bi svaki znao što je i kako se pri društvu godi i kaj se od društva i Jednote dobi, da ne budete popitevali cjelu godinu ovo i ono, nego se budete znali sami česa držati; poradi toga imate dosti sitnosti, kada zahtjevate ono kaj ne možete dobiti jer ne pohajate na sjednice da bi čuli predloge i pravila.

Dalje javim kako smo omenjali, da ćemo obdržavati banket ili kakovu zabavu; to je odbito poradi slabi časova, nego je članstvo zaključilo, da ćemo izigravati tri dobitke v zlatu: $10, $5 i $2.50. Tiket bude stal 10 centi; uzto bude svaki član i familija dobila po jednu knjigu tiketa za prodavati; svaka knjiga bude stala $1. I da vam raztumačim u koju svrhu izigravamo ove dobitke: u ime pomoći bolestne potpore. Daklem braćo i sestre molim da i to svrhu svi složno pripomorete in svi budete dobili za prodavati; ili možete sami uzeti; već sam ji puno razdelil, i nekoji članovi su se izkazali, da su ji već prodali po 50 do 75 tiketa. Ja jim se najljepše zahvalim. Pak dajte, da se i vi, koji još niste dobili nje ugledate; na sjednici budete još svi ostali dobili knjige sa tiketi. Imena budem pročital na sjednici, koji člani so koliko uzeli i koji niso ili v Glasilu.

Dalje braća i sestre, opomenjam sve, koji dugujete društvu, da bi svaki svoje podmiril na budućoj sjednici bez daljne opomene. Isto se bliža konac leta; pazite, da ne budete ni jedan ostali dužni. Prem su časi slabi, ali opazim koji mogu da bi po mogučnosti platili, i tako dolgo društvu dugujete; imate za druge stvari potrošiti, a za društvo vam se grusti. A kada vam se kaj zgodi, onda ste prvi i znate dobro terati društvo. Koji ne podmiri svoj dug na budućoj sjednici, biti će suspendan bez kakve opomene, pošto ima bezobrazni ljudi da društvo zateza i nazadnje prevara; to nije pošteno niti pravedno.

Dalje, da budete znali: za mjesec november je razporez po svakem članu 20 centi za dva umrla brata našeg društva; o tome već čete čitati u Glasilu.

Dalje opomenjam, da se izlazi ljepa priljika, to jest prosta pristupnina v društvo i Jednoto; daklem koji još niste nigde pri društvu i koji imate svoga prijatelja, dovedite ga v naše redove. Ljepa va mse priljika nudi isto za djecu: prosti pristup, i to valja samo još do 31. decembra, 1927.

Dalje vas molim i to koji imate kaj važnega da vam se izpravi ili opita pojasnila, sve si možete obaviti na mojem domu; ne čekajte sjednice ili do zadnjega dana. Molim, da bi ovo vpoštevali in se po ovem ravnali.

Uz prisrčnim pozdravom
Matt Brozenić, tajnik.
121 — 44th St., Tel. Fisk 9783.

VABILO
na vinsko trgatev.

Naše društvo Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich., bo priredilo na Martinovo nedeljo, dne 13. novembra v navadni zborovalni dvorani vinsko trgatev, koje čisti prebitek bo namenjen za korist naše cerkve sv. Janeza Vianney. Namesto da bi jemali denar iz društvene blagajne za najemnino zborovalne dvorane, se bo vršila ta prireditev in sicer takoj po redni mesečni seji. Vstopnina 25 centov. Vsak član bo moral plačati toliko, če pride na to veselico ali ne.

Prav uljudno vas torej vabim v imenu odbora, da se te prireditve v velikem številu udeležite; s tem boste pripomogli društvu in cerkvi. Bodite uverjeni, da bo na tej veselici dosti zabave, veselja in tudi dobre postrežbe!

S sobratskim pozdravom
Jos. G. Eenich, predsednik.

VABILO NA VESELICO

Naše društvo sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill., priredi plesno veselico dne 13. novembra t. l. Vsa chikaška društva se prosi in vabi, da nas ta dan posetijo. Pridite se razveselit z nami, kajti mi se že sedaj pripravljamo, da bo postrežba in zabava najboljša, da bo vsak cenjeni gost zadovoljen.

Veselica se vrši v šolski dvorani cerkve sv. Štefana na Lincoln in 22. St. Pričetek točno ob peti uri zvečer; vstopnina 50 centov za osebo.

Prav uljudno vabimo torej še enkrat vse Slovence in Slovenke iz Chicaga, da nas obiščejo na tej veselici, ali na našem Martinovem večeru.

Dalje prosim člane našega društva, da naj se udeležijo prihodnjo nedeljo (13. novembra) ob 1:30 popoldne naše redne mesečne seje; seja ne bo trajala dolgo časa, ker gremo potem na veselico, da se tam malo poveselimo in se okrepčamo z dobro kapljico ter s finimi domačimi klobasami. Torej na svidenje prihodnjo nedeljo!

S sobratskim pozdravom
John Turner, tajnik.

Društvo sv. Martina, št. 213, Colorado Springs, Colo.

Vsem članom in članicam našega društva se naznanja sklep zadnje seje meseca oktobra, da priredimo plesno veselico povodom obletnice ustanovitve našega društva. Ravno sedaj je poteklo leto, ko smo pričeli s tem društvom poslovati z osmimi člani in članicami, in hvala Bogu, danes jim imamo že 24; in še vedno se čuje od drugih, da bodo k nam pristopili. To je v resnici razveseljivo; nikdar nismo kaj takega pričakovali in mislili, da bo v tej naselbini naše novo društvo tako lepo napredovalo, ker tukaj je komaj deset slovenskih družin.

Zdaj pa vse člane in članice prav uljudno vabimo, kakor tudi članstvo drugih in sosednih društev na to veselico, kajti kdor se bo te naše veselice udeležil, mu ne bo žal. Igral bo na svoje harmonike dobro znani mojster Tommy Bryon, ki bo prišel iz Pueblo, Colo.; zato ste tudi rojaki iz Pueblo vabljeni, da nas ta večer obiščete; veselica se vrši v soboto dne 12. novembra zvečer v Community Hall na 29. St. in Colorado Ave. začetek ob 7. uri; vstopnina 25 centov za odrastle, za otroke 10 centov; čisti prebitek bo namenjen za društveno blagajno.

In še to moramo naznaniti glede Jednotinega doma, ker smo videli v Glasilu vedno drugače razmotrivanje; tako nismo znali, kako glasovati. Res smo večkrat mislili, da bi bilo najboljše graditi novi Jednotin dom, ali danes smo pa vse drugače premislili, zato ker se sliši, da bi bilo preveč naklade na članstvo, in s tem bi se članstvo preveč razburilo; dosti je takih, ki še komaj redni asesment plačujejo. Zato smo mi sklenili, da naj se stari Jednotin dom popravi po načrtu, predloženem po bratu glavnem predsedniku na januarski seji glavnega odbora v Jolietu.

Frank J. Stark Jr., predsed.
Frank J. Godec, tajnik,
Mary Matejcich, blagajničarka.

Dvojčki in trojčki sobrata Peter Volk.

Ponosna družina

Že večkrat smo v "Glasilu" priobčili sliko kake velike družine, spadajoče h K. S. K. Jednoti; slike so nam predstavljale družine z 12, 13 in celo z 14 otroci; nikdar pa še nismo imeli prilike prihajati s tako sliko kakor danes, da bi nam kazala dvojčke in trojčke skupaj.

Ni še dolgo tega, ko smo na prvi strani poročali o zelo redkem slučaju, ki se je dne 5. oktobra pripetil v Youngstown, O., namreč da se je družina našega sobrata Peter Volk naenkrat pomnožila za tri nove članice, oziroma trojčice. O tem so pisali tudi lokalni angleški listi z opombo, da je to letos prvi slučaj v Mahoning okraju.

Volkova družina šteje sedaj osem otrok. Na sliki vidite pri vrhu dvojčici Margareto in Marijo, rojeni 7. julija, 1924; zdolej so pa trojčice: Josipina, Elizabeta in Katarina, rojena dne 5. oktobra, 1927. Poleg tega imajo še dve hčerke, Ano, rojeno 28. julija, 1916, in Rozalijo, rojeno 27. decembra, 1920 ter enega sina Josipa, rojen 4. novembra, 1918; torej sedem deklic in enega fanta.

Reditelja te ponosne družine sta Peter Volk in Marija Volk, stanujoča na 760 Fairgreen Ave., Youngstown, O. Oba spadata že več let k društvu sv Mihaela, št. 61 K. S. K. Jednote tako tudi starejša dva otroka.

Sobrat Peter Volk je bil rojen v Radovici pri Metliki na Dolenjskem dne 29. junija, 1889; v Ameriko je prišel meseca septembra, 1907; njegova soproga, rojena Žlogar, je doma tudi iz Radovice, rojena 26. septembra, 1892; v Ameriko je prišla meseca januarja, 1912; poročila ste se 25. oktobra, 1915.

Sobrat Volk nam piše, da so novorojenke tako tudi njih mati vse zdrave. Pravi, da je sedaj dosti petja v hiši od mladih pevk, ko se pa še starejše oglasijo, je cel "mešani" zbor.

Sobrat Volk, ki dela v neki železolivarni, omenja dalje sledeče: "Res je, da so nam trojčki v radost in veselje, ali so tudi skrb in trpljenje. Samo zdravnikov račun bo znašal čez $100. S strahom gledam v bodočnost, da li bom mogel z mojo skromno plačo, oziroma zaslužkom pošteno preživeti osem otrok, ker so še tako mladi. Zanašam se pa na božjo pomoč. Da! Bog, da bi bili vsi skupaj vedno zdravi."

Dragi nam sobratje in sosestre K. S. K. Jednote. Lahko si predstavljete težaven položaj te revne delavske družine. Brata Volka najbolj skrbi, kako bo plačal zdravnika.

Ker je to prvi sličen slučaj izmed tisočerih družin naše Jednote in gotovo edini slučaj med ameriški Slovenci, prihaja uredništvo Glasila z uljudno prošnjo pred vas, če bi hoteli priskočiti našemu sobratu Volku na pomoč s kako denarno podporo, da bo lahko račun zdravnika plačal. Vemo, da je pri naši Jednoti dosti usmiljenih ter dobrosrčnih sobratov in sester, ki bi lahko s kakim skromnim darom pripomogli bedni Volkovi družini baš sedaj za Miklavža in božične praznike. Imamo tudi družine brez otrok, ki bi na ta način lahko izvršile dobro delo. Ali bi ne bilo mogoče nabrati skupaj primerno svoto kot darilo prvim in edinim trojčkom starišev naše Jednote?!

Ker ima Volkova družina sedem deklic v starosti kakor že označeno, bo za skrbno mater in očeta tudi hudo jih primerno oblačiti. Dosti je takih družin, ki imajo morda še več dobro-ohranjene obleke za novorojence in starejše deklice. Prepričani smo, da bi mati te velike družine take obleke z veseljem sprejela, da ji ne bo treba iste kupovati.

Kdor sočuvstvuje s to družino, naj ji pošlje kak dar v denarju ali v blagu na naslov: Peter Volk, 760 Feargreen Ave., Youngstown, O.

Iz naše clevelandske naselbine sprejema darove tudi uredništvo Glasila, katere bo v redu odposlalo na določeno mesto.

Telefon urada: 749
Telefon stanovanja 4377
WEESE PRINTING CO.
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
3. nadstropje, pri mostu.
Julius G. Weese, poslovodja
Tiskarna in knjigovezница štampilj iz kavčuka. Tiskamo v vseh jezikih.

NE BODITE ZADNJI!

Vsled splošne utrujenosti pri kaki družinski prireditvi. Izgube okusa, nervoznost in splošno pobitost se lahko odpravi s Severovo Esorko.

Severova Esorka je je izborna prebavna tonika in utrjevalka telesa. Pospešuje tek in prebavo. Na tisoče je prepričanih, da jim ona blaži spanje, jači okus in utrjuje zdravje. Na tisoče ljudi rabi to zdravilo za boljši okus, spanje in počutek. Poskusite ga še vi. Vprašajte vašega lekarnarja za eno steklenico.

W. F. SEVERA CO.
Cedar Rapids, Iowa.

SEVERA'S ESORKA

JOSIP ZGAJNAR
SLAŠČIČARNA
(Confectionary)
193 So. Main St.,
Rittman, Ohio
Prodajam vsakovrstno mehko pijačo (Fountain drinks) in sladoled (Ice Cream).

Zastonj nadušljevim in onim, ki trpe vsled mrzlice.

Brezplačna poskušnja metode, ki se je lahko vsakdo poslužil, brez sitnosti ali izgube časa.

Z našo metodo kontroliramo naduho in želimo, da to poskusite na naše stroške. Brezizjeme kako stara bolezen, če je kronična naduha ali mrzlica, vi bi morali naročiti to brezplačno poskušnjo. Nobene razlike kje živite kakšno je podnebje, koliko ste stari in kaj delate. Ako trpite vsled naduhe ali mrzlice naša metoda bi vam morala pomagati.

Posebno želimo poslati onim, ki so že brez upanja za okrevanje, ki so poskusili že vseh vrst vdihanje, zmesi iz opiuma za kajenje, patentna kajenja, itd. in vam ni pomagalo. Želimo dokazati vsakomur na naše stroške, da je naša metoda vrejena tako, da odpravi težko dihanje, cvilenje v prsih in vse druge take sitnosti.

Ta brezplačna ponudba je preveč važna, da bi jo prezrli en sam dan. Pišite in pričnite z našo metodo takoj. Ne pošiljajte denarja. Pošljite samo spodnji kupon, storite to še danes.

Brezplačni poskusni kupon.
Frontier Asthma Co.,
623 Frontier Bldg., 462 Niagara Street, Buffalo N. Y.
Pošljite vašo brezplačno poskušnjo metoro na:

MISS MARY MRAVINTZ
učiteljica klavirja
1022 E. Ohio St. N. S.
Pittsburgh, Pa.
TELEFON: CEDAR 7278-R
Dajem poduk v izvanju na klavir na svojem domu, ali pa pridem poučevat tudi na dom učencev.
Se vam toplo priporočam.

HITRA POMOČ ZA OKORELE SKLEPE IN VNETE MIŠICE

Ne plazite se okoli v agoniji, če vam bo dal Johnson's Red Cross ledični obliž takojšno pomoč. Ne obupajte, ker so vam zdravila le začasno pomagala. Poskusite Johnson's Red Cross ledični obliž, da vam da trajne ugodnosti—gorkoto, podporo ter neprestano masira unete mišice in okorele sklepe.

Blagodejni vpliv Johnson's Red Cross ledičnega obliža je trajen, ker v svoji polni moči pritiska naravnost na kožo, na boleči del in koža ga neprestano vsesava, dokler ostane obliž na životu. Če imate okorele mišice in sklepe, vsled dela, ali ker delu niste vajeni, vsled prepiha, revmatizma ali kakega drugega vzroka, pritisnete Johnson's Red Cross ledični obliž na boleče mesto in čudili se boste hitri in čudoviti uspešnosti. Naprodaj v vseh lekarnah. —Advt.

Izdelujemo in importiramo vsakolične prvovrstne
ITALIJANSKE HARMONIKE
ročnega dela, ki so najboljše na svetu. Jamčena deset let. Naše cene najnižje. Pouk na harmonike zastonj našim kupcem. Pišite po brezplačen cenik.
RUATTA SERENELLI & CO.,
1014 Blue Island Ave., Dept. 37, Chicago, Ill.

MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica
522 N. Broadway JOLIET, ILL.
Telefon 2380-J.

NAJSTAREJŠI SLOVENSKI NASELJENCI V AMERIKI

SPISAL REV. DR. HUGO BREN, O. F. M.
(Nadaljevanje.)

"Mestna lega je precej nizko, je pa teh deset let, kar sem tukaj že za 12 semtertje tudi za 20 čevljev zvišana. Po prejšnje stanice ljudem zdaj služijo za kleti . . . V mesto drži dvanajst železnic, več kot v katerokoli mesto zveznih držav in ima šest kolodvorov . . . Chicago je izvrstno trgovišče in kupčijsko mesto z ameriškimi in svetovnimi izdelki. Ima kakih 200,000 prebivalcev, čez sto raznih cerkva, izmed njih 16 katoliških s tremi samostani vmes. Katoličani so začeli precej napredovati, odkar so trije redovi tukaj in upam, da bo Bog vedno z nami s svojim blagoslovom . . . Tukaj v Chicagi je deset Kranjcev vseljenih. Vsi so gospodarji z družinami, ki niso sicer bogati, kakor je bilo v vašem listu omenjeno, vendar se pa večjidel vsi dobro imajo, ker s pridnostjo so si toliko pridobili, da zamorejo svoje družine pošteno in krščansko prerediti. Kar se tiče zaslužka, ima Chicago še za tisoče ljudi dela. Brez dela je pa tudi v Ameriki malo kruha in še manj denarja. Taki Kranjci, kakoršni se tudi nahajajo, naj bo Bogu potoženo, ki imajo spredaj hrbet in se nočejo skloniti k delu . . . taki naj rajši doma ostanejo. Z njimi tudi tisti, ki mesto da bi šli v nedeljo v cerkev, rajši lažijo po pivnicah in so drugim katoličanom v spodtiko. Svoje otroke zrejajo po ameriško brezverno, da včasih otroče pri 12 letih še sv. križa ne zna narediti. Taki ljudje, za božjo voljo, naj ostanejo v Evropi, zakaj zanikernih ljudi imamo dosti v Ameriki." (Danica).

Imena chicaških slovenskih slovenskih družin izvemo iz pisma misijonarja-rojaka Rev. Jakob Erlaha, ki jih je na potu skozi Chicago v Columbus obiskal. On piše 28. avgusta, 1865 iz Columbusa:

"V Chicagu sem našel veliko Slovencev in sem govoril s temi-le: z gg. Pešel, Tomec-om, Žagarjem, Pečetom, Rupe-tom, Vertinec-om (Hrvatom), Stalianom, Gorše-tom, Vardia-nom, in pri čč. oo. redemptoristih z gospodom Reš-em, ki je Korošec in slovensko govori. Ta slednji je bil takrat predstojnih chicaških redemtoristov pri cerkvi sv. Mihaela."

Tudi rojak Žagar se ga ponovno spominja. V že omenjenem pismu pravi:

"'Zgodnjo Danico' dajem tudi g. Jurju Rešu, predniku redemptoristov pri cerkvi sv Mihaela. Ta častitljivi gospod so Korošec iz Celovca, so v Ljubljani študirali in so prav veseli 'Zgodnje Danice' in naznanil iz domovine. Ravno ta gospod imajo brata v njujorški državi, kateremu se tudi 'Danica' pošilja."

Brata Reš sta prišla v Ameriko z Rev. Lavtižarjem, kakor je razvidno iz pisma, ki je je ta pisal s pota. Na koncu pravi:

"V Antverpnu se pa snidemo še s tremi misijonarji, ki so iz Monakovega naravnost tja prišli, namreč brata Reš in Pirc. Bratu je bilo ime Jožef."

V tem se je Mr. Žagar motil, da je Rev. Reš v Ljubljani študiral. In prav, da se je zmotil, ker to je dalo povod, da se je tudi Rev. Reš sam oglasil v "Danici" 1865, stran 186 z nekaterimi prav zinimivimi podatki. Tako-le med drugim piše:

"Akoravno sem v Evropi na spodnjem Koroškem blizu sedem let kot duhovni pastir samo slovensko pridigal, sem vendar — kar bivam v Ameriki (od leta 1854) — imel prav malo priložnosti slovensko govoriti. Rad bi pa pred vsem popravil neko pomoto g. A. Žagarja . . . to namreč, da sem v Ljubljani študiral. Ne, študiral sem v Celovcu, kjer sem spoznal tudi g. M-la, 1854 podvodjo v ljubljanskem semenišču. Podobica, ki mi jo je ta dobri gospod poslal po mojem bratu Jožetu, je še zdaj kot drag spomin v mojem brevirju."

Potem poroča o cerkvenih razmerah v Chicagu. Pravi, da je v mestu 19 katoliških cerkva, med njimi pet nemških in ena češka, pozidana 1865. V njegovi cerkvi sv. Mihaela je bilo 1864 364 krščenih, a samo eden nezakonski. Otrok je imel v župnijski šoli 750. Deklice so učile šolske sestre, dečke pa svetni učitelji. Takrat so bili pri sv. Mihaelu štirje oo. redemptoristi. Dva sta ob nedeljah doma imela opravila, dva sta pa hodila ven na podružnice, katerih je imela župnija deset, štiri so bile sto milj izven Chicaga.

Temu poročilu pristavlja Mr. Žagar:

"Mi katoličani se tukaj v Chicagu nimamo kaj pritoževati. Dobrih duhovnov imamo; tudi lepih cerkva ne bomo pogrešali. Opomniti pa moram, da tisoče katoličanov je tako raztresenih po deželi, kakor pšenična zrnja med trnjem. V enem letu bi se dalo tisoče cerkvenih občin ustanoviti, ko bi ne manjkalo duhovnov. Črede so tukaj, a kaj, brez pastirjev. O, da bi dobri pastirji pri vas to spremeli, koliko dobrega bi mogli tu storiti. Marsikatero dušo bi rešili, marsikatero zgubljeno ovčico k njeni čredi nazaj privedli. Tudi se mi milo dela za toliko mojih lačnih in vse pomankanje trpečih rojakov, zlasti na Dolenjskem (on je bil iz Črnomlja); tukaj pa so najbogatejše in najlepše okrajine brez prebivavcev, kjer bi milijone in milijone ljudi imelo prostor. Moram pa precej pristaviti, da je tukaj treba veliko potrpljenja in zelo se moti, kdor meni, da mu bodo precej pečene golobice letele v usta, ko na ameriško zemljo stopi . . . Cerkveno življenje tukaj že nekaj let prečudno napreduje, zlasti odkar imajo oo. redemptoristi župnijo sv. Mihaela, ki je največja nemška župnija v Chicagu in obeta v kratkem imeti najlepšo cerkev. Tudi na šolskih otrocih se vidi, da so pod temi dobrimi očeti redovniki, in za to se ima župnija zahvaliti zlasti čast. g. Rešu." — "Danica," 1865, stran 186.

Ni dvoma, da so se Slovenci takrat oo. redemptoristov držali, zlasti, ker so imeli slovenščine zmožnega duhovnika.

Tretja, takrat najmočnejša slovenska naselbina se je začela grupirati v Pennsylvaniji okrog Fryburga, okrog Clarion. Ta je bila pa mešana, farmarsko-delavska. Kakor so bili v minnesotskih naselbinah v pretežni večini Gorenjci, tako so bili v tej v veliki večini Dolenjci. Ondi je tiste čase misijonaril Slovenec Rev. Andrej Skopec, rojen Polhovgrajčan. Kot ekspozita v Lomu pri Tržiču ga je Rev. Pirc, s katerim sta si dopisovala navdušil za Ameriko. Ker je o njem že obširno pisal Rev. Dr. J. Zaplotnik v Koledarju Ave Maria, 1919, naj tu le par stvari omenim, ki sem jih v svojih virih našel. Dne 1. aprila, 1845 se je obenem z Nacetom Mrakom, poznejšim škofom v Trstu vkrcal na ladjo Hindu. Tik pred odhodom je še pisal svojemu sošolcu, očetu Slovencev Dr. Janezu Bleiweisu, kakor berem v njegovih "'Novicah," leta 1845, stran 112. Podpisal se je: Andrej Skopec, odhodni misijonar v Pittsburg. Iz tega se vidi, da se je že v domivini za to škofijo priglasil. Po 81. dneh je s svojim tovarišem dne 21. septembra v New Yorku srečno stopil na ameriška tla.

Ko se je dober teden v New Yorku zadržal, je 30. septembra odšel dalje proti Phaladelphiji. tu ga je prestregel philadelphski škof Kenrick in ga pregovoril, da je začasno ostal v njegovi škofiji. Nastavljen je bil pri cerkvi sv. Trojice. Kakor poroča uredniku "Novic," z dne 13. aprila, 1846, je njegova župnija obsegala več kot polovico imenovanega mesta, a je imela le 300 družin. Je bila pač nemška narodna župnija.

To župnijo je opravljal do 12. maja naslednjega leta. Za cerkvenika je imel nekega bivšega Ljubljančana Matevža Schweizer, ki je nekdaj v Ljubljani klavirje popravljal, med tem ko je njegov brat imel istotam prodajalno klavirjev. Je-li bil rodom Ljubljančan in Slovenec, ni znano. Dasi je bila Rev. Skopcu dokaj težka ločitev od njegovih prvih ameriških faranov, kakor je pisal nekemu prijatelju v domovino, je vendar šel dalje v Pittsburg, kamor je bil obljubljen. Tu mu je bilo izročeno v oskrbo obširno misijonsko polje, s središčem v Fryburgu, kjer je postal prvi župnik. Odtod je 11. decembra, 1846 pisal svojim znancem v domovino, da je 21. avgusta istega leta nastopil službo v svojem novem misijonu. Ker niti z besedico ne omenja svojih rojakov, bi sklepal, da so se šele naslednja leta začeli naseljevati v njegovem misijonu. "Novice," leta 1847, stran 43.

O njegovem poznejšem plodonosnem delovanju je domovina menda malo izvedela. Sam je bil bolj mož dela kot pisanja. Če bi nam ne bili drugi za njim došli slovenski misijonarji ohranili spomina nanj in to slovensko naselbino, bi bila danes domala pozabljena. Njegov rojak Rev. Jakob Trobec, poznejši škof, se je posebno zanimal zanj in njegovo delovanje. Še kot bogoslovec mu je iz St. Vincenta, Pa., pisal in sporočil razne novice iz domovine. Oživljeni spomini na domovino so tudi Rev. Skopcu potisnili pero v roke, da mu je takoj odgovoril in želel nadaljnih podrobnosti. Med drugim piše:

"Hvala in Božje plačilo v. č. g. fajmoštru J. Fada-tu, Gračanom in vsim pomagavcem za naprave in poprave pri cerkvi Matere Božje, v kateri sem bil keršen, birman in sem tudi 8. kimovca, 1830 pervo sv, mašo pel, leta 1845 pa jo zadnjikrat videl."

Nadalje hoče vedeti, kaj bolj natančnega "od Pircove družbe," od g. stolnega organista Riharja in njegove sorodovine. Rad bi bil tudi vedel, če so Ljubljančani že tako daleč napredovali, da "petroleum" žgo. O vsem tem ga je Trobec obvestil. Ti spomini so mu priklicali še druge na dan, ki jih je polagoma izmenjal s svojim mladim prijateljem in rojakom, ta jih je pa v domovino sporočil ter tako otel pozabi. "Danica," 1864, stran 234 sl. 266 sl.).

Iz tega poročila izvemo še, da sta bila Skopec in Rihar, ki je med tem umrl, iskrena prijatelja od mladih nog, ko je "Groga" še kot kmetški fant v Polhovem gradcu orgljal. Novo mašo je pel eno leto pred njim. Na njegovem domu se je pripravljal za Ameriko.

Isto Trobčevo poročilo prvič omenja Slovence v njegovi župniji. Ker nas to posebno zanima, naj ta odlomek dobesedno sledi:

"V svoji fari," tako piše, "imajo veliko Slovencev, večji delj Dolencev; pri neki ženitnini je bilo okoli dvajset samih slovenskih svatov; pa se jim ne obnašajo prav dobro, kakor pravijo, in pristavijo, da bi nikoli ne hotli dobrih Slovencev, razun misijonarjev, v Ameriko vabiti, zakaj kmalu bi tudi slovenske krivoverce ali celo neverce tu imeli, ker marsikterega le prerada nesrečna prostost v pregrešno spanje zaziblje, posebno ker manjka duhovnov, da bi jih vedno budili in dramili; drugače bi pa bilo, ako bi se sami Slovenci v kak kraj skupaj vselili, posebno gori v Minnesoti ali v Mehiki, kjer je zdaj katoliški vladar." — "Danica," 1864, stran 267.

Na potu iz St. Vincenta v St. Paul je Rev. Trobec osebno obiskal Rev. Skopca. V pismu 16. avgusta, 1865 prav zanimivo opisuje to pot in bivanje pri misijonarju rojaku. Poslušajmo ga:

"Pot do njih je bila grozno težavna; le kakih 40 milj se pelje od 'Pitsburg-a' po železnici, potem pa v tako imenovani 'stage' (stež-pošta), ki romplja po kamnitih, grozno nevarnih potih, da bi človeku kmalu glava odletela. Jaz sem jo pa peš vdaril čez amerikanske hribe in doline, gojzde in travnike, in bil bi si tako lahko prihranil par dolarjev, ako bi jih bil imel. Prašaje sem v največji vročini srečno došel okoli enajstih zvečer v 'Clarion,' kjer sem prenočil. Zvedil sem tam, da ji do Frajburga še okoli 12 milj hoda, tedaj sem se na vse zgodaj drugi dan napotil, da bi kosila ne zamudil. Bilo je ravno 4. julija, ki je največji amerikanski praznik, se ve, da so katoličani tu tako svojeglavi, da ga ne sprejmejo v pratke. . .

(Dalje prihodnjič.)

—o—

France Pengov:

Zakrpane hlače.

Ko sem hodil še v ljudsko šolo — tam na Vodnikovem trgu v Ljubljani je stala ta šola, častitljiv ostanek nekdanjega avguštinskega samostana — je bil v našem razredu tudi deček revnih starišev; nosil je hlače, zakrpane s tako različnimi barvami, da smo vsi skupaj uganjali z revežem glasne, burne šale. Vsakokrat, kadar smo mislili: Zdaj je konec, zdaj pridejo nove hlače — pa je sedela nenadoma gori zopet nova velika rjava krpa, in vse male krpice v njeni okolici so zrle z novim pogumom v bodočnost, kakor bi zrlo naše obupano ljudstvo v Jugoslaviji, ako bi zagrabil iznenado velik, pogumen, plemenit državnik državne vajeti. Kadar smo se vrnili iz počitnic, je bilo naše posebno veselje na šolskem dvorišču, ko smo ogledovali Mlinarjeve hlače in šumen smeh se je razlegal na daleč, ako so postale med tem še bolj pisane.

Kako zelo se sramujem danes tega posmeha! Saj nismo ravno tako hudo mislili — a ravnali smo vendarle tako brezdanje abotno in brezmiselno. Videli smo samo pisane krpe, ne pa tistega, o čemer so pripovedovale: Celega sveta skrbeče materine ljubezni, prečutih noči in gotovo tudi mnogih solza vmes vsled tega, da vsa trudapolna krparija ni mogla doseči drugega, nego nekaj, čemur so se sinovi tovariši v šoli samo posmehovali! S kako majhnimi sredstvi je morala pač gospodinjiti mati in s kakšnim strahom všivavati nove krpe, da bi vzdržale hlače še v novo leto! Koliko tisočkrat več vredne so bile te hlače od najlepše in najmodernejše angleške obleke z njenimi gubami brez graje! Gotovo ste že slišali, da plačujejo danes pogosto težke tisoče dolarjev za slike starih mojstrov, ki mnogokrat niti pravilno risati niso znali, a so zato vložili v svoje podobe toliko ljubezni in pobožnosti, da te njihov pogled še danes, po mnogih stoletjih toplo in srčno prevzame? No — zakrpane hlače našega tovariša Mlinarja so bile tudi taka umetnost, in jaz bi dal danes precej denarja za nje, ko bi bile na prodaj. Obesil bi jih v šoli na tablo kot kak zemljevid in vam pokazal s palčico čudovito iznajdljivost materinske ljubezni, pokazal, koliko skrbi da je vtkane v ta revni kos blaga — toliko, da bi tega ne mogel posneti niti najboljši pariški krojač, ampak bi moral vsklikniti: Toliko potrpežljivosti nima noben krojač in noben stroj, to zmore edinole — mati!

Potem bi umeli, dragi moji, kako neumen mora biti človek, ki se smeja takim hlačam! Kdor more tako krpati, ne more biti navaden človek: Mlinarjeva mati je bila gotovo izredna žena in danes mi je vrlo žal, da nismo sošolci nikoli prosili Mlinarja, da bi jo smeli obiskati. Kadar torej naletite na take zakrpane hlače, spomnite se tega, kar sem vam povedal danes! Da razumete zgodovino postanka takih zakrpanih hlač in da znate čitati venkaj iz njih kar je vse zapisanega vanje — to je bolj važno, kakor pa če bi preštudirali cele debele zvezke svetovne zgodovine in bi vedeli povedati natančno, kako so nastali vsi ognjeniki na zemlji. Zakaj neki je to bolj važno? Zato, ker ni nič hujšega, kakor če ljudje zasmehujejo pridno delo polne ljubezni in ker se pokaže naša prava omika posebno v tem, da se nikdar ne omejamo ob nepravem času in na nepravem kraju. Do te srčne omike pa nam ne pripomore ne svetovna zgodovina, ne prirodoznanstvo, četudi sta sicer zelo važni vedi — ne, do nje pridemo samo na ta način, da sami razmišljamo o življenju svojega bližnjega.

Kadar torej naletite na dečka, z lepo zakrpanimi hlačami, ki se sramuje posmeha svojih tovarišev, mu zakličite: 'Ti, le ponosen bodi na svojo mamo! Saj nosiš najdragocenejše hlače sveta!"

Ali mari ni to resnica? Ali ni vtkana vanje kot najsijajnejša svila materina ljubezen, in ali ni to mnogo imenitnejše in lepše, kakor pa če bi bile pretkane s čistim zlatom? In če jih nosi fantič ponosno in hvaležno, ali niso take hlače potem v resnici oduševljene — prava zakladnica najplemenitejših občutkov človeških prs?

Camel

Cigareta, ki nudi največ osveževalnega užitka.

Mešanica izbranega tobaka v Camel omogoči hladno, milo in osvežujočo kajo. Nobenega zdravljenja za grlo. Camel ga ne potrebujejo.

1927, R. J. Reynolds Tobacco Company, Winston-Salem, N. C.

NIČ PREMIRJA Z ŽELODČNIMI NEPRILIKAMI — USTATVITE JIH!

Vi ne morete ustaviti boja z vašimi želodčnimi neprilikami ako jemljete kake pilule in tablete; jemati morate kako uspešno zdravilo, ki znači trajen mir. Trinerjevo grenko vino naredi konec slagemu okusu, zabasanosti, neprebavi, napenjanju, in sličnim želodčnim neprilikam ;to zdravilo vas ne bo nikadr varalo. "Carnegi, Pa. 22. sept. Trinerjevo grenko vino je izborno zdravilo. F. Gabrielli." Vrednosten kupon v vsakem zavitku. Če ga ne dobite kje v bližini, pišite na Joseph Triner Company, Chicago, Ill.

Main 67 80
Res. Kenmore 2857-J

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK

Urad: 619 Williamson Bldg.
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave.
CLEVELAND, OHIO

BOLGARSKI ZELIŠČNI ČAJ

Pijte gorkega pred spanjem.

Ta čaj
PREŽENE PREHLAD.
Utrdi jetra.
Izčiščа črevesje.
Bolgarski zeliščni čaj je sestavljen iz čistih zelišč. Urjuje kri in vam pripomore k zdravju. Naprodaj v vseh lekarnah. Pošljemo ga tudi po pošti priporočeno velika družinska škatlja za $1.25, ali 3 škatlje za $3.15, ali 6 škatelj za $5.25. Naslov: H .H. Von Schlick, President Marvel Products, 100 Marvel Building, Pittsburgh, Pa.

"GLASILO K.S.K. JEDNOTE"

Izhaja vsa torek

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 3912

Naročnina.

Za člane, na leto	$0.84
Za nečlane	$1.60
Za inozemstvo	$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3912.

Resolucija za spremembo priseljeniškega zakona.

Upravni svet Foreign Language Information Service je odposlal kongresu resolucijo, v kateri priporoča nekatere spremembe priseljeniškega zakona, ki bi olajšale usodo ločenih družin. Foreign Language Information Service ni priporočal nikakih radikalnih sprememb, ki ob sedanjih okolščinah ne bi itak imele nikakega izgleda za uspeh. Priporočane spremembe pomenjajo le poboljšek, ki ga kongres utegne uvaževati.

Upravni svet F. L. I. S. je mnenja, da bi se moralo ameriškim državljankam čim prej dovoliti, da smejo njihovi inozemski možje priti kot priseljenci izven kvote, in da se mora nekaj sličnega ukreniti v slučajih, kjer sedanji zakon zabranjuje združitev družin. Upravni svet pripoznava, da je težko uveljaviti vsak zakon, ne da bi kdo trpel v posameznih slučajih, ali v teh slučajih je mnenja, da ne gre le za nezasluženo krivico proti prizadetim, marveč da sedanje postopanje, ako nadaljuje, ima škodljive socijalne posledice in odlaga asimilacijo.

Resolucija se glasi:

"Upravni svet Foreign Language Information Service je prepričan, da ameriški narod, ko je sprejel načelo omejenega priseljevanja, ni hotel ločiti moža od žene ali otrok od staršev ali povzročiti krutosti in protisocijalne razmere, ki nastanejo vsled take ločitve, in da te zle posledice so mnogo bolj resne kot kar bi pomenjalo ono malenkostno začasno povečanje priseljevanja, ki bi bilo potrebno za združitev sedaj ločenih družin.

"Upravni svet je prepričan, da tako olajšanje bo v prid asimilaciji in dobrobit celotnega naroda in bo čin bistvene pravičnosti napram ljudem, ki so prišli v to deželo, predno je bil sprejet priseljeniški zakon od leta 1924, in niso zato mogli predvideti, da bodo vsled istega ločeni za mnogo let od svojih družin.

"Enostavna pravičnost zahteva, da moški in ženske, ki so ameriški državljani, uživajo isto pravico pod priseljeniškim zakonom.

"Zato upravni svet Foreign Language Information Service pozivlja kongres, naj v svojem prihodnjem zasedanju dovoli inozemcu, zakonito pripuščenemu pred 1. julijem, 1924, da sme brez odloga poslati po ženo in neporočene nedoletne otroke, in da dovoli ameriški državljanki isto pravico glede prihoda njenega inozemskega moža, kakršno vživa državljan glede svoje inozemske žene."

Upravni svet (Board of Trustees) Foreign Language Information Service je sestavljen od sledečih odličnih Amerikancev: Enajstorica članov je iz New Yorka, namreč George W. Bacon, Allen T. Burns, Frederick Coykendall, John Palmer Gavit, Will Irwin, George McAneny, Profesor Mihajlo I. Pupin, Mrs. Barry C. Smith, Ida M. Tarbell, Graham R. Taylor in Arthur H. Young. Ostali člani so Fred M. Butzel iz Detroita, Julia C. Lathrop iz Rockforda, Ill.; Frank M. Leavitt iz Pittsburgh, Pa.; Mrs. Walter H. Merriam iz Clevelanda, O.; Judge Hugo Pam iz Chicaga, in Josephine Roche iz Denverja. F.L.I.S.

Državne in občinske volitve.

Ustava mnogih zveznih držav zapoveduje, da se državne in občinske volitve ne smejo vršiti v istem letu. Za volitve državnih zastopnikov v takih državah so določena leta s sodo številko in za volitve mestnih zastopnikov leta z liho številko. V letošnjih volitvah 8. novembra bo torej izvoljenih le malo državnih zastopnikov. Vendarle so te volitve velike važnosti toliko radi tega, ker gre za volitve na vodilna mesta v državnih in občinskih vladah, kolikor radi okolščine, da volitve v letu pred predsedniškimi volitvami so dostikrat pomembne, ker kažejo na splošno smer javnega mnenja.

Vsaka država ima svoje posebne volilne zakone, ki pa se morajo skladati s splošnimi načeli ustave Združenih Držav. Stvar ameriškega državljanstva se na primer urejuje po federalnih in ne po državnih zakonih; volilec pa mora biti ameriški državljan, ako naj ima volilno pravico v katerisibodi državi. Kvalifikacije volilcev so v podrobnosti različne v poedinih državah; v splošnem se zahteva, da je državljan 21 let star, da je stanoval v dotični državi vsaj leto dni pred volitvami, v dotični county vsaj štiri mesece in v samem volilnem okraju trideset ali šestdeset dni pred volitvami. V slučaju naturaliziranega državljana se zahteva, da je bil naturaliziran vsaj že 90 dni pred volilnem dnem. V državi New York in v nekaterih drugih državah se od volilca zahteva spričevalo o pismenosti, iz katerega je razvidno, da zna volilec pisati in čitati angleški. V večjih mestih se volilci morajo pred volitvami vpisati v seznam volilcev, drugače ne morejo glasovati.

Tako vpisovanje volilcev (registracija) se vrši vsako leto. V državi Pennsylvaniji se za kvalifikacijo volilca zahteva, da plačuje davke za county ali državo. V prav malo državah se volilna pravica razteza tudi na prebivalce, ki imajo le prvi papir. Tudi v nekaterih newengladskih državah se smejo inozemci, ki so davkoplačevalci, vdeleževati letnih občinskih zborov (town meeting).

Volilna glasovnica se zove: ballot. Da se preprečijo goljufije pri volitvah, je mnogo držav uvedlo razne načine v varstvo glasovnic. Že registracija preprečuje, da bi mogel en volilec glasovati na raznih volišči (polling places). Vnaprej zaznamovane glasovnice ne veljajo. Le uradna glasovnica se sme rabiti, ki jo volilec dobi v roke na samem volišču. Volilec se z njo poda v zastrti prostorček na volišču, da jo zaznamuje, kakor mu je drago, in jo potem izroči preganjeno tajniku volilne komisije, ki v pričo njega vloži glasovnico v volilno skrinjico, potem ko je odtrgal nadpis glasovnice s številko volilca. Na tak način je tajnost volitve zajamčena.

V mnogih državah se sedaj rabi takozvana "avstralijanska glasovnica," tako imenovana, ker je bila najprej v rabi v Avstraliji. Glavni značaj te glasovnice je ta, da se v glasovnici navedena imena ne le vseh strank, marveč tudi vseh kandidatov vsake stranke. Poleg imena kandidata je prostorček, ki naj ga volilec prekriža, ako glasuje zanj. Na tak način ni volilec prisiljen, da bi glasoval za vse kandidate ene in iste stranke, marveč more izbrati izmed vseh strank, kakor mu je drago.

Najnovejši način glasovanja je oni potom volilnih strojev (voting-machines). Ti stroji ne le zaznamujejo, marveč tudi štejejo izbrane kandidate. New York in razna druga mesta so uvedla take volilne stroje.

Volilne zlorabe in podkupovanja ob splošnih volitvah so imele za posledico, da so mnoge države vzakonile postave proti volilni korupciji. Nepostavna raba glasovnice je kaznjivo dejanje. Večina držav zahteva, da morajo poedini kandidatje objaviti svoje volilne stroške. Nekatere države so šle še dalje in potom zakona omejile stroške volilnih agitacij. Na primer, v državi New Jersey ne smejo stroški vsakega kandidata za guvernerja ali federalnega senatorja presegati $50,000, za kongresnika $7,500, za člana državne legislature po 5 centov za vsakega volilca. V državi Ohio ne sme kandidat za governerja potrositi več kot $5,000 za vso volilno kampanjo, itd.

Zakoni o omejevanju volilnih stroškov so postali potrebni. Treba je le pomisliti, da vsa burna volilna kampanja za izvolitev Abrahama Lincolna je stala približno $100,000, dočim dandanes strošek petih milijonov dolarjev pri predsedniških volitvah ne vzbuja nikakega začudenja. F.L.I.S.

Dijamanti in njihov izvor.

Že od svojih začetkov je imel človek prirojeno hrepenenje po osebnem okinčanju.. Davni grobovi nam razodevajo to nagnjenje in človeško nadarjenost za ustvarjanje umetniških draguljev. Tekom železnega veka so si divjaki napravljali svoja lepotičja iz železa in skoljk. Domačini na Salomonovih otokih so rabili posušena krzna, koščke kosti in kamenčke za izdelovanje lepotičnih predmetov. V drugih dobah zgodovine so perja in jagode služile za okinčanje.

Sama beseda juvel (jewl), ki izvira iz francoske besede "joie" (joj, radost), je značilna za hrepenenje človeške narave po biserih ali vsakovrstnem kinču. Dragulji so zato igrali važno vlogo v zgodovini in umetnost človeštva. Dandanes, kakor v davnih dobah, so še vedno najbolj priljubljeni dar v znak ljubezni in spoštovanja. Pri današnjih jutrovih narodih nahajamo skoraj vsako vrsto osebnega kinča, od enostavnega znaka kaste na čelu Indijca do sijajnih primerov kovanih zlatenin in srebrnin v raznih pokrajinah Indije. Pa tako lepotičje ni niti brez pomena ali koristi. Polagoma so razne oblike draguljev in lepotičja postale simbol dotsojanstva, olike, okusa ali razreda človeka, ki jih nosi.

Dijamant se vsepovsod priznava kot plemič izmed vseh biserov. Je najtrša, najmanj minljiva in tudi najsvetlejša izmed vseh rud. Že to same kokovosti so napravile dijamant najdragocenejši biser od pradavnih dni. Resnični sijaj dijamanta pa se udejstvuje le potem, ko je bil pravilno izbrušen, tako da postane mnogokoten. Umetnost brušenja dragih kamenov, takozvano facetiranje, se je razvila tekom zadnjih 200 let.

Mnogo poskusov se je napravilo za izdelovanje dijamantov na umetne načine, ali brez velikega uspeha. Ti poskusi pa imajo veliko znanstveno važnost, ker nam razodevajo tajnost, kako je narava ustvarila ta znameniti kamen. Fizične in kemične posebnosti dijamanta so bile že predmet obširnih študij in so zlasti zanimive zato, ker dijamant in grafit ali oglje so kemično ena in ista stvar, pa fizično vendarle tako različna. Dijamant je najčistejši ogljik (carbon); in zares vsled vpliva ali elektricitete se dijamant pretvori v enostavno oglje. Dijamant je dober prevodnik toplote in ob tipanju je mrzlejši kot steklo ali ponarejeni dragi kamen.

Mera za velikost, oziroma težo dijamantov je karat je enak 3.17 grana (7,000 granov ali grains je en funt), oziroma v metričnem sistemu je enak eni petinki enega grama (en kilogram ima 1,000 gramov). Ena unča (šestnajstinka enega funta) dijamantov bi torej vagala 141 in pol karatov in, ako bi posamezni dijamanti vagali po en karat, bi predstavljali vrednost približno $125,000. En sam kamen pa, ki bi vagal eno unčo, bi bil vreden vsaj tri četrtine enega milijona dolarjev. Cena dijamanta namreč primerno raste z veličino kamna.

Ljudska vraža je pripisovala dijamantom, kakor vsem biserom, posebne čudotvorne moči, kakor na primer, da obvaruje pred blaznostjo ali pred vplivom strupa. V srednjem veku je dijamant zaslovel kot mirotvornik med možem in ženo .

Skupna svetovna zaloga dijamantov je omejena. Težko je ugibati, koliko karatov dragih kamenov je še vedno skritih v zemlji, dejstvo pa je, da se je odkrilo le malo važnih demantnih jam. Ko se te naslage dijamantonosne zemlje izčrpajo, nihče nima pojma, od kod bomo dobivali novih dijamantov.

Dijamanti, ki se danes izkopavajo, režejo in razpečavajo, so nastali vsled naravnih sil v pradavnih dobah. Kako so biseri nastali, ne vemo natančno, ali znanost nam razodeva, da so nastali mnogo milijonov let, predno je življenje, rastlinstvo ali živalsko, moglo obstojati na zemlji. Nič živečega ne bi bilo moglo prenašati ogromno vročino in pritisk, pod katerimi so se ustvarili ti ogljikovi kristali.

Mogoče je tudi, da so dijamanti meteoričnega ali izpodnebnega izvira, to je, da so se tekom kakega ogromnega pretresa v vesoljstvu utrnili na zemljo iz kakega drugega planeta. Kakorkoli so se prvič pojavili na zemlji, moramo domnevati, da so najprej obstojali v obliki nekolikih ogromnih skupin kristalov. Milijoni let so morali preminiti, predno so se te skupine kristalov razkosale in jih je blatna plava ilovica odnesla s seboj in raztresla. Ogromno let je tudi minulo, predno se je ta ilovica posušila in postala trda kot skala. V njej se danes dijamanti nahajajo kot rozine v pogači.

Demantna polja obstojajo iz naslag plave skale, ki so bile že izkopane do takih globočin, da je demantni rudnik bolj primerna beseda kot demantno polje. Polja so to zares bila, ko so pobirali prve drage kamne v prsti na površini. Kopači so kmalu izčrpali površinsko prst in, ko so prišli do trde skale, so opustili nadaljno kopanje. Neki podjetni rudokop pa se ni hotel udati. Nenadno je prebil tenko plast trde skale in odkril pod njo bogato plavo ilovico, ki je dala od sebe veliko količino dijamantov.

Plava ilovica, ki vsebuje dijamante, se izkopava iz rudnika in raztrese čez obširna polja, ki jih zovejo "compounds." Tu se ilovica izpostavlja vplivu elementov za dobo 12 do 18 mesecev. Pod vplivom solnca, vode in zraka velik del ilovice razpade, ali nekateri deli so tako trdi, da jih morajo stroji razmleti. Nato se ilovica izpere. Razpadla ali razmleta ilovica se pomeša z vodo in se napelje skozi razna korita, na dnu katerih se nahaja debela plast maže. Raztopljiva ilovica in kamenčki se izperejo, dočim dijamanti ostanejo na dnu v maži.

Približno po en karat dijamantov se pridobiva iz vsakega vagona, to je iz 20 kubičnih čevljev plave ilovice. Ali vsak dijamant ni biser. Večina jih je primerna le za industrijalno rabo, kot na primer za vrtalne osti, kjer je treba najtršega svedra. Ono malo dijamantov, ki se lahko rabijo kot dragulji, se razlikuje med seboj po čistosti in barvi. Fini beli dijamanti brez napak so izredno redki.

Ne le izkopavanje dijamantov je jako dragocena stvar, ali predno so primerni za rabo kot lepotičje, treba jih je izbrusiti in izgladiti. Tudi visoke carine je treba vpoštevati. Cene na debelo za dijamante predpisuje neki sindikat, ki je ena izmed najmočnejših finančnih organizacij na svetu in ki kontrolira vse produkcijo velikih rudnikov. Demantni sindikat urejuje ceno dijamantov in stalno pojemajoča zaloga istih sili cene stalno navzgor. Dandanes je cena na debelo večja kot je bila cena na drobno pred desetimi leti.

Demantni prah, ki nastaja pri brušenju, se zopet rabi za izglajevanje dijamantov. Dijamanti se brusijo potom železne plošče natresene z demantnim prahom. Brusilec je jako izurjen rokodelec, kajti izbrušeni dijamant ima 58 kotov ali solnčnih lic. Popolnost istih je povsem odvisna od njegove sposobnosti in dobrega očesa.

PABERKI

(Piše urednik)

Te dni sem prejel od nekega našega naročnika v Newburgu sledeče vrstice: "PODPURA! V zadnji številki 'Glasila' sem videl navedene Molekove visoke ????! literarne izraze, katere omenja avtor 'Paberkov.' Ti izrazi so pač izmečki gnilih možgan, katere Molek nosi v svoji butici. 'Paberčan' je predlagal, da se Moleku postavi spomenik kot priznanje zaslug, ki jih ima na literarnem polju. Jaz ta predlog podpiram s pripombo, da je spominek primeren. In edino primeren spomenik za Molekovo literaturo je suha kravja potica po koncu postavljena."

*

Če pojde tako naprej, bomo morali v resnici slavnega jugoslovanskega kiparja Meštrovića zopet v Ameriko povabiti; dela bo imel za več let. Za enkrat sta predlagana dva večja spomenika in sicer za Gorenca ter Moleka. Ker je pa zadnji čas tudi Tone Kristan med ameriškimi Slovenci zelo zaslovel, bolj kot pred leti Mr. Etbin Kristan, naj bi se na Lawndale Ave. v Chicagu tudi njemu postavilo primeren spomenik iz mavca ali pa lesa. V desnici naj bi držal odprto bančno knjižico z napisom "$50,000 SNPJ," v levici pa napis "The charity begins at home."

*

Nikakor ni umestno, če lačna vrana sito pita. Naši socialisti pretakajo sedaj krokodilove solze, ker ima J. S. Z. vsled Kristanove ture $40 deficita. O tem piše sam "Proletarec" sledeče:

"Shodi, na katerih je nastopil s. Anton Kristan v času, ko je bil tu na obisku, so bili v moralnem oziru uspešni, ne pa tako v gmotnem. Dohodki so $40 manjši kot pa stroški shodov, in zato ima J. S. Z. $40 deficita. Shodov in predavanj je bilo enajst. Udeležba na nekaterih ni bila tolikšna kot bi bila lahko." itd.

Gospod Kristan kot milijonar, diplomat, politik, zadrugar itd. itd., bo imel vendar toliko spoznanja, da bo onih malenkostnih 40 ameriških copakov že iz moralnega in gmotnega ozira poslal JSZ, če ne, bodo morali cenjeni sodrugi plačevati posebni asesment.

*

Zadnjič sem omenil, kako rapidno napreduje v vseh ozirih naša sosedna naselbina Nottingham; o tem so začeli pisati tudi naši angleški lokalni listi kar na prvi strani. Čemu pa tudi ne? S slučajem, ki se je predzadnji teden ondi pripetil, se ne more ponašati niti Brathenal, niti Shaker Heights. Če se bodo taki slučaji slovenskih štorkelj še v bodoče stalno ponavljali, bo Nottingham kmalu zaslovel po vsem svetu. Pri družini E. in Fr. Rusa na Cherokee Ave. so dobili namreč novorojenko, ki je tehtala celih sedemnajst (17!) ameriških funtov; ime ji je Katarinca. Da res, naša ameriško-slovenska kri, nikdar ne "sfali." Že ko bo Rusova Katrica hodila v prvi razred, bo lahko zapela: "Mi smo junaki, korenjaki, ki se nikogar ne boje!"

*

V mestu Youngstown, O., so pa tete Štorklje še bolj imenitne, oziroma radodarne. Pri družini našega sobrata Peter Volka so začetkom oktobra t. l. dobili trojčke; poleg tega imajo pa že par dvojčkov. Če bi brat Volk živel v Parizu, bi dobila njegova žena od vlade odlikovanje in penzijo; toda tukaj v Ameriki pa še nimamo take državne postave; škoda! Da ne boste mislili, da je ta vest iz trte izvita, lahko vidite na drugi strani današnje številke Glasila sliko trojčic in dvojčic sobrata Volka iz Youngstowna. Prav lepo in umestno bi bilo, da bi se zanje nabralo kako božično darilo!

*

Med judovskimi in italijanskimi brivci na 90. cesti ter St. Clair Ave. v našem mestu se vrši huda konkurenčna vojna; vendar v tem boju ni bil dosedaj še nihče nevarno ranjen, pač pa malo vrezan, ostrižen in obrit. Ti brivci strižejo moške po 35 centov, ženske pa po 25 centov; tako imajo namreč napisano na svojih oknih. Ti mojstri-škarevci niso praktični! Za striženje ženskih las bi morali računati najmanj desetkrat toliko, ker so bolj dolge; zato pa nas, moške s ceno navijajo. Ali ni res?

*

V bližini naše 120. ceste imamo čudne mesarje. Nedavno sem hotel doma za priboljšek pripraviti malo szegedinskega guljaža, za kar je treba masti, svinjetine in kislega zelja, in seveda tudi čebule ter paprike. Po mast in meso sem stopil v neko "košer" mesnico. Kako se mi je oni mojster Mojzes smejal, ko sem na njegovem "kounterju" brskal in iskal primeren kos svinjskega mesa in zahteval tudi dva funta masti; toda zaman. Mojzes se je oprostil, češ, da takega mesa ne prodajajo, ker judje ne smejo vživati svinjetine. — Tako sem zopet za eno skušnjo bogatejši.

*

V nekem listu sem čital oglas neke tvrdke v Gowandi, N. Y., da prodaja in razpošilja "kranjski" guljaš v konvah. To je pa nekaj posebno novega in kulinarnega! O kranjskih klobasah sem že čul, o takem guljažu pa še ne. Vprašanje nastane, če je to morda gorenjsko-kranjski ali dolenjski guljaž? Označena tvrdka prodaja tudi britve, gramofone, grocerijo, žive kokoši, grozdje in mošt. To je pa v resnici trgovina z mešanim blagom. Manjka ji še ptičjega mleka, žabje masti in cekinovega semena.

*

V Denver, Colo., je bil nedavno imenovan kandidatom državne zakonodaje Mr. Frank J. Knaus. Radoveden sem, če je navedenec kaj v sorodu našemu znanemu Jerneju Knausu iz Clevelanda, rodom iz Ribnice? Da, naši ameriški Ribničani vsestransko napredujejo.

*

Sestra nemškega ekskajzerja, princezinja Victoria je šele na stara leta začela misliti na fante. Dasiravno je stara že 61 let, se bo sedaj poročila z 26-letnim ruskim dijakom Aleksander Subowom. Lepa zakonska dvojica; nevesta bi bila lahko že prababica svojemu mlademu možu.

*

V starem kraju tarnajo o draginji. Za en ameriški dolar se lahko dobi sedem litrov dobrega cvička po osem "kovačev" dinarjev. Ni čuda, da naši Amerikanci ob povratku iz domovine tako hvalijo Jugoslavijo. Za pol dolarja se ga je lahko pošteno navlekel. Tukaj v Ameriki pa velja galonca $4.

*

Posebno otroški čevlji so pri nas dragi. Nedavno sem kupil par čižemčkov za našega dve leti starega sinkota; $2.75 so veljali. Kje so oni dobri časi, ko smo jih plačevali po 75 centov? To vam znajo tovarnarji delati dobičke! Iz para mojih čevljev za $5 bi lahko naredil pet parov otroških.

*

Naša hišna gospodarja sta dala moje pisarniške lokale vse lepo prepleskati in olepšati, da izgledajo kakor novi. Celo lična nova napisna tablica je obešena na vratih. Zraven mene je naš hišni ekonom Polde, visa-vis v ozadju pa kolega Tone. Menda se sedaj slednjemu sline cedijo po moji pisarni, kjer imam tako lep razgled na St. Clair Ave.? Tudi tovariš Tone ima lepo uredniško kovačnico z razgledom proti jezeru, poleg tega pa še svoj strešni vrtec z vsakovrstnimi rožami, česar jaz pogrešam. Če hočem rože videti, se sicer lahko ozrem čez cesto v izložbeno okno cvetličarjev Slapnik & Vokač; toda duhati jih ne morem. Izmed pisarniških pritiklin si moram kupiti še eno stensko ogledalo, kajti dosedaj mi je za to služilo ogledalo v izložbenem oknu Smrekarjeve trgovine ravno čez cesto.

$23.75 FAIRBANKS
čisto volnene
obleke in vrhnje suknje narejene po meri.

Naš zastopnik za Joliet, Ill. in okolico je
MR. JOSEPH STUKEL
R 3, JOLIET, ILL.
Telefon 6737

Imam na zalogi že nad 14 let
LUBASOVE HARMONIKE
vseh vrst in modelov, nemške, kranjske in chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglašene.
Imam na zalogi tudi kovčeke, glasove, nove gotove mehove in druge posamezne dele. Cene harmonikam sem znatno znižal.
Pišite po cenik na:
ALOIS SKULJ
323 Epsilon Pl., Brooklyn, N.Y.
Edini zastopnik in izdelovalk LUBASOVIH HARMONIK v Združenih Državah.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Illinoisu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.61%; solventnost mladinskega oddelka znaša 140.26%.
Od ustanovitve do 1. oktobra 1927. znaša skupna izplačana podpora $3,094,558.00.

GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
II. podpreds. MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2615 W. St. Clair St. Indianapolis, Ind.
Vrhovni zdravnik: DR. JOS. V. GRAHEK, 612 Grant St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A., Eveleth, Minn.
LOUIS ŽELEZNIKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
FRANK FRANCICH, 5405 National Ave., West Allis, Wis.
MIHAEL HOCHEVAR, R. F. D. 2, Box 59, Bridgeport, Ohio.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave. So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:
FRANK OPEKA SR., 26—10th St., North Chicago, Ill.
FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:
JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.
JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
MATT BROZENIČ, 121—44th St., Pittsburgh, Pa.
RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkinsburgh, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILA":
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BODIMO DOSLEDNI

Brat Zulich, član finančnega odbora poroča v Glasilu minulega tedna, da "MOJ ODGOVOR V ŠT. 42 JEDNOTINEGA GLASILA NIMA PODLAGE."

Poglejmo, če je res tako?

V mojem poročilu ali v zagovoru, kakor ga brat Zulich nazivlja, sem povdarjal, da je izid minulega splošnega glasovanja veljaven. Istotako sem navedel izjavo odvetnika brata Kushlana, ki isto potrjuje. Na rokah imam tudi izjavo Jednotinega odvetnika, ki isto trdi. Je li potem moja trditev ali zagovor minulega splošnega glasovanja brez podlage?

V inicijativnem predlogu brata Zulicha se prva točka glasi:

1. Da se gori omenjena resolucija sprejeta v splošnem glasovanju, vršečem se med 15. junijem in 15. avgustom, 1927, glede nakupa ali zidave novega Jednotinega poslopja, v celoti poruši in razveljavi."

Ali s tem ne potrjuje brat Zulich tudi sam, da je izid minulega splošnega glasovanja pravomočen in veljaven? Ali brat Zulich ne potrjuje isto, kar sem jaz v mojem pojasnilu v številki 42 Jednotinega Glasila trdil?

Ako izid glasovanja ni pravomočen in ni veljaven, potem čemu novo inicijativo? Počem novo glasovanje za porušitev ali razveljavo gotove stvari, če ista ni bila pravilno odobrena?

To je popolnoma jasen dokaz, da je moje pojasnilo imelo podlago in ima podlago danes, kar potrjuje omenjena točka resolucije brata Zulicha sama.

Brat Zulich pravi, da je pričakoval od mene, da bom prišel na dan s stvarnimi odgovori. Jaz mislim, da moje pojasnilo je bilo popolnoma stvarno, na vprašanja, ki sem jih smatral za vredna dati pojasnila. Da pa nisem odgovoril na vsa vprašanja, je pa vzrok ta, ker nisem smatral za vredno odgovarjati. Ako pa brat Zulich ali kateri drugi član želi obširnejšega pojasnila, sem pa istega pripravljen dati o vsakem Jednotinem vprašanju, bodisi potom Glasila ali pa potom javnega debatiranja na shodih.

Dalje pravi brat Zulich, če bi prav zadnjo resolucijo smatrali za veljavno, iste izpeljati ne moremo, ker nimamo za to potrebnega denarja.

Brat Zulich se dobro spominja, da je bilo na seji glavnega odbora dne 28. januarja, 1926 sklenjeno, da se sedanjega urada ne popravlja. Istočasno je bilo sklenjeno, da naj se zgradi novi dom na kakem prikladnem prostoru v Jolietu. Izvoljen je bil poseben stavbinski odbor. V ta odbor je bilo izvoljenih šest članov glavnega odbora. Odbor je bil pooblaščen, da pripravi proračun za popravek starega Jednotinega poslopja, kakor tudi obris in proračun za novi Jednotin dom, z namenom, da se vse skupaj predloži minuli konvenciji.

Jaz sem bil sprva za popolnoma novi dom. Pozneje pa, ko sem uvidel, da ako se zida novi dom, se ne bo moglo istega zgraditi, brez posebnega asesmenta na članstvo. In ker vem kako težavno je razpisovati in še težavnejše kolektati posebne doklade od članstva, zato sem se z veseljem pridružil stavbinskemu odboru, da se kupi prostor s hišo vred na Ruby in Hickory Sts., in zakaj? Zato, ker sem videl, da ako konvencija odobri sklep in priporočilo stavbinskega odbora, bi Jednota imela lepo hišo, ki bi prinašala dohodke v toliki meri, da bi se hiša sama izplačevala, ne da bi bilo potreba članstvo s posebnimi asesmenti obkladati. Stavbinski odbor je v smislu naročila glavnega odbora pripravil proračun za popravek sedanjega urada, kakor tudi za poslopje na Ruby in Hickory Streets. O tem se je pred konvencijo veliko pisalo. Priobčeno je bilo poročilo v Glasilu in tako je bila priobčena tudi slika onega poslopja.

Ko se je pa vršila seja glavnega odbora tik pred konvencijo, je bil brat Zulich eden izmed onih, ki je bil nasproten nakupu stavbe na Ruby in Hickory Sts.

Brat Zulich je bil eden izmed onih, ki je pri seji glavnega odbora priporočal nakup Henneberry-evega posestva. On je bil imenovan v odbor, da se pogodi z lastnikom poslopja za ceno. Brat Zulich je plačal $25 na račun kot kavcijo (aro) in pa za napravo pogodbe (option) tega posestva. Omenjeni znesek se je bratu Zulichu iz Jednotine blagajne povrnilo.

Ko se je priporočilo nakup Henneberry-evega posestva, sem bil tudi jaz popolnoma zadovoljen, posebno ker se mi je videla cena primerna, in zopet ker sem uvidel, da ako se Jednoti posreči dobiti to posestvo, se bo zopet lahko nakup izvršil, ne da bi morali članstvo obkladati s posebnimi asesmenti.

Ko pa pride zadeva Jednotinega urada na konvenciji na dnevni red, je bil brat Zulich zopet eden onih, ki je bil proti nakupu prostora na Ruby in Hickory Sts. kakor tudi proti nakupu Henneberry-evega posestva.

Ko je konvencija potem določila, da ne kupiti eno in ne drugo, marveč je bilo sklenjeno, da naj se sedanji urad preuredi, da bo odgovarjal Jednotinim zahtevam in potrebam, sem nato priporočal dozidavo še enega nadstropja pri sedanji hiši. V mojem poročilu sem navedel vzroke, zakaj bi bilo umestno in edino praktično, če se sedanji urad popravi, da se dozida še eno nadstropje. Tudi pri tem sem imel pred seboj članstvo Jednote. Videl sem, da ako se dozida še eno nadstropje, bo vrednost posestva vidna. Hišo bi se lahko cenilo na $35,000. Na podlagi tega bi se zamoglo dobiti dovoljenje od državnega zavarovalninskega oddelka, da bi se potrebno svoto za preureditev hiše izposodilo iz smrtninskega sklada. Moj glavni namen je bil pri vsem v prvi vrsti varovati članstvo pred posebnim asesmentom in drugič pa, da bi prišli enkrat do urada, ki bi odgovarjal potrebam in zahtevam Jednote, ter da bi enkrat za vselej nastal mir zaradi Jednotinega doma.

Kakor hitro pa se je sprožila misel o dozidavi še enega nadstropja pri sedanjem uradu, se je takoj reklo, da priporočam dozidavo še enega nadstropja zaradi tega, da bi se sedanji prostori porabili za lastno Jednotino tiskarno. To so dejstva in fakti, ki se ne dajo utajiti. Zato ponovno rečem, da ako bi gotove osebe opustile politiko, in pogledale zadevo s take strani in v taki luči kakor v resnici je, bi ne bilo potreba nobenega prerekanja, nobenega prepira. Vsa afera bi bila že zdavnaj rešena.

Brat Zulich dalje izjavlja, da jaz sam priznavam, da "SMO" z zadnjim splošnim glasovanjem zavozili.

Kdorkoli je čital moje pojasnilo, je videl, da sem pisal sledeče: **"Torej, da je cela stvar zavožena, nisem kriv jaz, pač pa je temu kriva umazana politika."**

Pri tem ni rečeno, da je bila stvar zavožena potom splošnega glasovanja, pač pa zaradi tega, ker se izida glasovanja ne vpošteva.

Jaz tudi nisem pisal "SMO" in tudi pri zavozitvi nočem prevzeti nobene odgovornosti. Če pa brat Zulich sam priznava, da je pomagal stvar zavoziti, naj on odgovarja **in mene naj ne šteje pod besedo "SMO."**

Brat Zulich mi dalje očita, da s priznanjem, da sem jaz sestavil zadnjo nejasno ? resolucijo, sem po njegovem mnenju vse, kar je zavoženega glede poprave Jednotinega urada, jaz zakrivil.

Ponovno povdarjam, da resolucijo sem jaz sestavil. Odposlal sem jo bratu glavnemu predsedniku v pregled. Brat predsednik je resolucijo odobril in podpisal in mi istočasno sporočil, da naj se resolucija odpošlje glavnim uradnikom v odobritev. To se je storilo in 20 članov in članic glavnega odbora je resolucijo odobrilo in podpisalo.

Če bi resolucija ne bila dovolj jasna. Ako bi ne bila dovolj razumljiva, bi iste gotovo 20 glavnih uradnikov ne podpisalo in potrdilo. To je dokaz, da resolucija je bila dovolj jasna, vsakemu, ki jo je hotel razumeti.

Resolucija ni kriva, če je zadeva Jednotinega urada zavožena, pač pa je krivo vse kaj drugega in brat Zulich to dobro ve. Nikakor pa ne sme brat Zulich misliti, da je kriva tega jolietska politika. Ravno tako ne sme misliti, da take politike so zmožni le bolj "študirane" osebe. Brat Zulich naj samo nekoliko okrog sebe pogleda, pa bo takoj iznašel odkod ta politika.

To naj služi v dokaz, da je imelo moje poročilo, popolnoma trdno in zdravo ter resnično podlago, ki se ne do porušiti. Enako naj služi to tudi v pojasnilo in dokaz, da jaz ne vsiljujem članstvu 'Sternove kasarne," kakor to trdi brat Zulich, temveč prosim za sebe kakor tudi za ostalo osobje glavnega urada in sicer: **Dajte nam sanitarne pisarniške prostore in privoščite nam vsaj nekaj svežega zraka in svetlobe.**

Josip Zalar, glavni tajnik.

Pojasnilo na odgovor Rev. Cherneta.

Ko sem vprašal Rev. J. Cherneta, da pove, kako je prišlo do tega, da je on računal na zadnji konvenciji $8 več za dnevnice in $2.20 več za vožnjo kakor pa sobrat John Udovich, delegat istega društva, je Rev. Cherne podal odgovor, v katerem zatrjuje, da je brat Udovich prvič kot delegat na konvenciji v svojem računu vračunal $8 premalo za dnevnice, ter da je za vožnjo dodal $4.50 iz svojega žepa.

Z drugo besedo, Father Cherne s tem trdi, da je on pravilno računal za dnevnice kakor tudi za vožnjo, toda brat Udovich ni računal zadosti.

K temu moram dati sledeče pojasnilo:

V soboto zvečer dne 14. avgusta, 1926 smo se s posebnim vlakom odpeljali iz Chicaga v Pittsburgh.(Konvencija se je zaključila v soboto dne 21. avgusta). Delegatje iz Sheboygana, Milwaukee, Waukegan, Joliet, La Salle, Aurora, Chicaga in iz bližnjih mest Chicaške okolice so bili opravičeni do dnevnic po $8 na dan od 14. do 22. avgusta, kar znese devet dni $72. Kateri delegat iz omenjenih krajev je računal več kakor $72, je računal preveč.

Brat Udovich je torej računal $72, kar je popolnoma pravilno. **Enako tudi vsi Jolietski delegatje so računali vsak $72, razun Father Plevnika, ki je računal $64.** Zakaj je torej Father Cherne računal $80?

Ko sem omenil, da imajo gg. duhovniki polovično vožnjo na železnicah, Father Cherne trdi, da je on eden tistih, ki jo nima, in to mogoče po moji zaslugi?

Na to odgovarjam:

Pri železniških vožnjah nimam ničesar opraviti. Torej, ako Father Cherne nima polovične vožnje, ni to moja krivda. Vem pa iz pojasnil od strani uradnikov železniških družb, da vožnja iz Sheboygana v Chicago in nazaj stane za navadno osebo $9.90. Duhovniki imajo po North Western železnici popusta pri vožnjah dve tretjini. Torej bi stala vožnja v takem oziru iz Sheboygana v Chicago in nazaj le $3.30.

Vožnja iz Chicaga v Pittsburgh in nazaj stane $42.76. Duhovniki po železnicah proti vzhodu plačajo polovično vožnjo, kar znaša iz Chicaga v Pittsburgh, in nazaj $21.38.

Father Cherne je računal za vožnjo iz Sheboygana v Pittsburgh in nazaj $52.66. Ako je on res odkritosrčen prijatelj Jednote, zakaj ni pri vožnji prihranil Jednoti $27.98?

Če Father Cherne smatra to za "krompirjeve olupke," mi je prav žal. Lahko tudi smatra to za "sus purfla." Mene malo briga kaj Father Cherne o tem misli, briga me pa, zakaj ni Rev. Cherne Jednoti prihranil omenjeno svoto $27.98 kakor so pri tem storili drugi gospodje duhovniki? Father Plevnik je računal polovično vožnjo. Father Zakrajšek je storil isto. Zakaj ni tega napravil tudi Rev. Cherne?

Father Cherne omenja, da bi bilo veliko bolj zanimivo, ako bi pisal koliko komišna se dobi letno pri investiranju Jednotinega denarja in kdo ga je dobival, ker ni bil priobčen v Jednotinih računih.

Na to odgovarjam, da jaz nimam nobene skušnje o komišnu. Kolikor je meni znano, do sedaj ni še noben glavni uradnik Jednote prejel in v žep vtaknil kakšen komišen pri investiranju Jednotinega denarja. Vsaka provizija ali dobiček pri investiranju denarja je bila v Jednotine knjige vpisana in tako v finančnih poročilih poročana. O tem se lahko Father Cherne kakor tudi vsaki drugi član prepriča, ako pazno prečita šestmesečna poročila za vso dobo mojega uradovanja kot tajnik Jednote. Ako Father Cherne drugače trdi, naj svojo trditev z dokazi podpre pred porotnim odborom K. S. K. Jednote, ker se ima zagovarjati zaradi natolcevanja in obrekovanja.

Ob prvi priliki, ko mi bo čas dopustil, bom pa potom člankov javnosti dokazal, kako se je na neopravičen način blatilo člane glavnega odbora, ter kako se je potom neresničnih člankov o komišnu, članstvo Jednote vleklo in farbalo.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Iz urada III. finančnega odbornika K. S. K. J.

V številki 42 Jednotinega Glasila sem priobčil novo resolucijo v zadevi Jednotinega doma, katero je podpiral urednik Glasila brat Ivan Zupan. Ker sem pa kmalu po tistem prejel od par glavnih uradnikov namigljaje, da se ne strinjajo z označeno resolucijo, zato sedaj dvomim, da bi dobil dvetretjinsko večino za odobritev iste od strani glavnih uradnikov. Zato odstopam od te resolucije ter jo prepuščam društvom, da isto iniciatirajo po pravilih Jednote, ako vidijo za potrebno.

S sobratskim pozdravom

John Zulich,
član finančnega odbora KSKJ.
Cleveland, O., 5. novembra, '27.

Lončarstvo v ribniški dolini.

Poleg ribniške suhe robe je gotovo ena izmed najbolj znanih domačih obrti pri nas važna keramika — lončarstvo. Slednje ni omejeno le na ribniško dolino, marveč se goji tudi na Gorenjskem in deloma na Dolenjskem, a nikjer se ni izdelovalo toliko te robe "za cejle dežele," kakor poje ribniška pesem, kot baš v ribniškem okraju. Ker lončar dobiva glavno sirovino — glino — doma, je lončarstvo predvsem razvito v občini Dolenja vas pri Ribnici, ker se na Brezju dobiva pripravna zemlja v keramične svrhe.

Glavne vasi, ki se s tem pečajo, so Dolenja vas, Prigorica, Rakitnica in Blata iz župnije Dolenja vas ter Nemška vas iz župnije Ribnica, ki pa spada v občino Dolenja vas. V vaseh župnije Dolenja vas se izključno izdelujejo lonci, piskerci, kozice, sklede, rožniki (vaze), konjički in piščalke, v Nemški vasi pa izključno le peči, visoke za boljše sobe in nizke s pečjo za kruh in drugo kuho. Da se v Dolenji vasi prebivalstvo intenzivnejše bavi s lončarstvom, je vzrok ta, da se dobiva glina tudi na kočevskem premogovniku. Ko rudarji z velikimi stroji kopljejo zemljo, da odkrivajo premog, izkopljejo tudi mnogo dobre gline, ki jo lončar uporablja za izdelavo lončene robe. V glavnem prevladuje že po svoji kvaliteti boljša kočevska glina! Premogovnik pa zahteva za voz gline prav majhno odškodnino.

Nadaljnji sirovini, ki ju lončar rabi, sta kotlovna in svinec. Kotlovna so odpadki od bakrenih kotlov, ki vsebujejo zeleno barvo. Kotlovna se zmeša s svincem, kar da lončarju tekočo zmes, s katero lončeno robo cini, da je lepša in trdnejša. S samo kotlovno pa se roba opiše, to je, napravijo se barvaste pise krog lonca ali sklede v olepšavo. Prejšnje čase so imeli lončarji majhne mlinčke, kjer so na roko mleli trdo kotlovno in svinec. To je bilo silno težko delo, zato se je ta posel prenesel na velike kamne v mlinu župana v Dolenji vasi, kjer se svinec melje. Kotlovna se dobiva v Bakru in Sušaku, svinec pa po trgovinah.

Glina in svinec s kotlovno sta glavni dve sirovini za ribniškega keramika. Delo samo je kaj mučno in zamudno in v primeri s ceno blaga kaj poceni. Ko lončar pripelje glino s težkim vozom tri ure daleč iz Kočevja v Dolenjo vas, jo zloži v hišo, v večjo sobo svojega stanovanja, kjer se najprvo očisti. Nato se glina formira v podolgaste kupe, postavi na spodnji del lončarskega kolovrata, kjer se počne še bolj natančno čistiti in rezati v majhne kose. Reže se s staro koso. Ko je glina zrezana, se zmeče na večji kup sredi sobe, kjer jo lončar počne tlačiti, da jo še bolj zmehča in udela. To delo opravlja od gline umazan lončar, ki z vso silo tepta z bosimi nogami sirovo glino, ter traja po dve do tri ure in je tako mučno, da lije znoj curkoma z lončarja, kot da kosi največjo deteljo.

Tako preparirana glina se zmoči z vodo, nakar jo vzame lončar v večjih kepah na svoj kolovrat: štirioglat podstavek z debelo okovano okroglo desko, kar vse se suče krog krepke osi. Z boso nogo požene lončar kolovrat, v njegovih rokah pa iz kepe gline raste lonec; piskerc, skleda, rožnik ali kar on hoče. Ko je posoda že v redu, jo zažene kolovrat še enkrat, prst lončarjev pa naredi ob robu lepe zobce. Nato pa s kotlovno, ki jo lončar vlovi na konec s tkanino prevlečene palice, opiše svoj rokotvor. Nato prenese lončar izdelano posodo ali na desko nad pečjo, ali pa na solnce, da se suši. Ista procedura je za lonce vseh mer, sklede in drugo robo. Igračke, piščalke, konjički pa se izdelujejo samo z roko, brez kake priprave.

Ponekod so zaposljeni vsi člani družine. Eden glino reže (to delajo tudi ženske), drugi dela konjičke, tretji vrti kolovrat in izdeluje lonce. Ko so se lonci malo osušili in se je peč pripravila, se roba prenese na dolgih deskah v "ožago," kjer se vsa ožge. Lopa, navadno lesena, v kateri je peč za ožiganje lončene posode, se imenuje ožaga. Ožaga je v sprednji polovici strehe sredi za par metrov odkrita, da moreta dim in plamen na prosto. Nato začne lončar vkladati robo v peč, kar zahteva precej spretnosti, da se rahla, neožgana posoda ne razbije, preden je ožgana.

Ko je posoda vložena, se pa peč zakuri. Razgreje se peč tako, da se vidi posoda kot razbeljeno železo na kovaškem nakovalu. V tem stanju se pusti roba v peči osem do deset ur. Nato jo začno zlagati iz peči in posamezne komade ciniti v zmletem in z vodo razredčenem svincu in kotlovini, nakar se zopet vloži v peč, ki se znova zakuri. Drv se porabi mnogo! Peči so od pamtiveka enake in se ne štedi z gorkoto in ognjem, ki prosto odhaja iz peči. Ko se ožiga peč, je lončar zopet razgret, ker vedno nalaga drva in regulira peč sam. En del peči vsebuje zloženo posodo, drugi pa vložena drva. Drugič opečena roba je šele za rabo, nakar jo otovori na konja.

Tovor je sedlu podobna priprava, izdelana iz lesa, položena na hrbet konja, ob straneh pa so obešeni koši. S takim tovorom se je lončar povzpel v največje hribe in od hiše do hiše prodajal robo. Odkar so se pota in ceste zboljšale, je izginil tudi tovor. Sedaj pa lončar naloži robo, obloženo s slamo, na voz, pa gresta s "fuksom" po svjeti. Občudovanja vredna je lončarjeva vztrajnost. Iz Dolenje vasi pelje s svojo živinico lonce notri v Bakar, Cirkvenico, Sušak in milo gleda čez mejo, saj pred vojno je šel tudi v Opatijo, Istro in Pulj. Istra se je našim lončarjem silno prikupila: "tam so fejst l'dje in fejst vino," pa proda se lahko. Na voz naloži eno ožago loncev, to je toliko, kolikor jih je enkrat ožgal. Če ima pa dober par, pa tudi dve ožagi spravi naenkrat v svet. Seveda mora potujoči obrtnik, prodajajoč lastne izdelke, hraniti sebe in žival, malo mu ostane, včasih pa še malo proda, tako da le ni čuda, če sta oba potovalca slabe volje na Jasnici pri Dolfu, kjer se lončar še enkrat odpočije, preden zavije v domačo vas. Ako je pa bila kupčija — kdo bi mu zameril, če vračajoč se z daljne poti pripoje, vesel zaslužka in doma!

Lončarstvo ostaja pri hiši kot grunt. So hiše, v katerih se izdelujejo lonci, odkar hiša stoji. Oče vzame fantka v svet, pa dobi mladi veselje, izuči se, nekaj denarja se le dobi in tako gre obrt iz rodu v rod. Če vprašaš najstarejšega lončarja Končka o lončarstvu, vse pove, le na vprašanje, kdaj se je lončarstvo v naši fari začelo, se mu oči zasvetijo, češ: tega pa nikdo ne ve!

"Star sem 78 let, 11 sem jih imel, ko sem začel konjičke izdelovati, pozneje sem začel z lonci, naredil sem do 300 komadov na dan, zaslužil sem en seksar. Ko sem prvič prišel v Opatijo, vem da so bile štiri hiše, a ko sem bil pred vojsko tam, so bile že tri velike ceste po mestu."

Zares, svojčas je bila vsaka hiša v Dolenji vasi lončarska, sedaj pa ta obrt močno zginja, tako da imamo v vsej fari samo 30 hiš, ki se še trdno pečajo z lončarstvom. Napredka v obrti ni, ker novim idejam star lončar ne verjame. Leta 1916 se je vendar posrečilo poslancu in župniku Škulju, spraviti lončarje v Lončarsko zadrugo, kjer so sedaj organizirani vsi lončarji. Zadruga dobavlja lončarjem skupno gledino (svinec). Zagotovila jim je dobavo gline in ščiti obrt kot domačo, ker nerazumni ljudje so silili lončarje v trgovski gremij in bi bili s tem lončarsko obrt kot domačo docela uničili. Zadruge, ki jo vodi g. Škulj, se danes oklepajo vsi lončarji, tako da se bo le posrečilo ohraniti našo lepo domačo obrt. Da izdelovanje lončene robe pada, je vzrok železna posoda in pa kolikor toliko moderni duh.

Za spopolnitev naše obrti je treba keramičnih tečajev najprej pri naših obrtnikih, potem pa stalne keramične šole v Kočevju, kjer kliče lepa nekdanja Obrtna šola, sedaj spremenjena v Zavod za slepe, po rešitvi. Treba ji je oskrbeti novi trg, predvsem Primorje in Italijo, kjer se še mnogo rabi lončena roba.

Poslancu Škulju se je posrečilo spraviti v trgovsko pogodbo z Italijo klavzulo proste prodaje lončarskih izdelkov, a Italija noče ratificirati te pogodbe, kjer bi bila označena ta klavzula, dobra za ribniškega lončarja. Treba je tudi modernejših peči in delavnic, kar bodi skrb države in ljubljanske oblasti.

"Ilustrovani Slovenec."

Ne zanemarjajte KAŠLJA

Ustavite kašelj predno se ne razvije v resno. Severov Cough Balsam je standard zdravila že zadnjih 48 let, ki kmalu prežene kašelj. Prijetno in varno za otroke in odrasle. Ustavite kašelj danes. Kupite Severov Cough Balsam v vaši lekarni. Cena 25c, 50c.
W. F. SEVERA CO. Cedar Rapids, Iowa.
Za prsni prehlad in prehlad v glavi, rabite Severove Cold tablete.

SEVERA'S COUGH BALSAM

Sonce in Senca

Zagovori krščanske vere

Spisal

DR. P. ANGELIK TOMINEC O. F. M.

Nadaljevanje.

oblasti ne samo da niso podpirale razširjanja teh knjig, ampak so preganjale one, ki so jih čitali in hranili, pa vendar so jih narodi, stoječi ob zibeli njihovega postanka, želeli imeti in so jih imenovali svete knjige; torej vemo, da so bili prepričani o njihovem apostolskem izvoru in da so vedeli, da v njih ni drugega kakor to, kar so jim tudi z živo besedo potrjevale deloma še živeče priče.

Poleg rokopisov in prevodov nam pristnost evangelijev spričujejo tudi razne zunanje priče. V prvi vrsti spadajo sem razni cerkveni pisatelji iz konca prvega in začetka drugega stoletja, ki navajajo v svojih spisih mnogo izrekov iz evangelijev, kar dokazuje, da so že v njihovem času veljale za apostolske knjige. Take izreke najdemo na primer v listu, ki je znan pod imenom sv. Barnaba iz konca prvega stoletja, potem pri učencu sv. Petra Klemenu Rimskem († 101), pri sv. Ignaciju († sredi drugega stoletja), ki sta bila učenca sv. Janeza, itd.

Da so bili evangeliji v resnici pisani v času, kakor nam sporoča krščansko izročilo, nam pričajo tudi razni notranji razlogi. Jezik novega zakona je bil v zadnjih desetletjih vsestransko preiskan; jezikoslovcem ni ušla nobena beseda, niti najmanjša fraza ne, tako da ima današnja znanost cele knjižnice samih spisov o jeziku in frazah novega zakona. Natančno je znano vse število posameznih izrazov in zlasti hebraizmov. Kdor hoče povsem razumeti novi zakon, mora znati ne samo ljudsko grško narečje, ki je bilo tedaj občevalni jezik, ampak tudi hebrejsko-aramejski občevalni jezik, kakor je bil v rabi v Palestini. V literaturo sta tega uvedla Filon in Jožef Flavij v prvem stoletju po Kristusu. Vrhu tega najdemo v evangelijih tako natančno sliko o zemeljepisnih, krajevnih, političnih, zgodovinskih in verskih razmerah, da so jih mogli pisati samo možje, ki so živeli v Palestini pred razdejanjem Jeruzalema. Prav to dejstvo, razrušitev Jeruzalema, nam najjasneje priča, da so bili prvi trije evangeliji spisani prej, to je od leta 50 do 70 po Kristusu.

Razmere namreč, kakor so opisane skoro na sleherni strani evangelijev, so se po razdejanju Jeruzalema tako temeljito spremenile, da je enostavno nemogoče, da bi bili ti evangeliji spisani pozneje.

Verodostojnost evangelijev.

Iz vsega, kar moremo spoznati iz evangelijev, je jasno, da so apostoli hoteli poročati resnico; kajti povedo jo celo takrat, ko njim ni v čast, sporočajo tudi edino le to, o čemur so se mogli sami prepričati ali so sami videli. Četudi so pisali vsak po svoje, glede na svoj posebni namen, vendar je slika božjega Zveličarja povsem ena in ista, kar bi bilo naravnost nemogoče, če bi bili imeli namen varati. Sicer pa ne samo da niso imeli zato nobenega vzroka, ker niso imeli pričakovati ne časti ne slave, ampak le mučeniško smrt, varati tudi niso mogli, čeprav bi bili hoteli. V svojih evangelijih namreč ne popisujejo kakih skrivnih reči, ampak vsem znano javno delovanje Gospodovo.

Ako bi bili evangelisti zapisali kaj neresničnega, gotovo ne bi bili k temu molčali Kristusovi sodobniki, katerih je v drugi polovici prvega stoletja še mnogo živelo. Zlasti pa bi se bili nasprotniki krščanstva s tem najlaže bojevali proti krščanstvu, ko bi bili apostolom dokazali, da so pisali neresnico. Pa tega niti poskušali niso, ampak so zahtevali edino to od njih, naj molče o Jezusu. Sicer pa, če bi Kristus ne bil Bog in ne učil kakor kažejo evangeliji, ne bi bili mogli tako pisati ali si izmisliti takega nauka niti najspretnejši pisatelji in največji modrijani, kaj šele preprosti, neuki ribiči, kakor so bili evangelisti.

Kristus je res živel.

Če so torej evangeliji pisani v prvem stoletju od očividcev in če so bili pisatelji resnicoljubni, je s tem jasno dokazano, da je Kristus živel in ustanovil krščanstvo. Potrdi pa to zgodovinsko dejstvo predvsem

apostol Pavel

ne zato, ker bi mogli dobiti iz njegovih pisem še kakih posebnih novih podatkov o življenju Jezusovem, ampak zato, ker je večina njegovih pisem izšla prej kakor so bili spisani evangeliji. Še večje važnosti pa postanejo ta pisma, če pomislimo, da je apostol Pavel bil farizej z dušo in telesom, ki ni morda tebi nič meni nič veroval, ampak se je šele po trdem boju spremenil iz Savla v Pavla. Zgodilo se je to tri leta po smrti Kristusovi. Preganjavec kristjanov Savel se je vrnil iz Damaska kot apostol Pavel poln ognja za tistega, katerega je bil preganjal. Ta sprememba pomeni prelom z vso preteklostjo, kakor se ne zgodi zlepa v življenju kakega človeka. Take spresprememe se ne vršijo, ne da bi dušo dotičnega razburile do največe globine in ne da bi dotični na sto in sto ugovorov, ki mu jih nudi prejšnje prepričanje, imel pripravljenih sto in sto odgovorov. Da se Pavel ni umikal kritičnim pomislekom, kažejo njegove besede: "Če pa Kristus ni vstal, tedaj je prazno naše pridiganje, prazna naša vera" (Kor. 15. 14).

Vprašamo sedaj: Je li to spreobrnjenje, ki je tolikega pomena za krščanstvo, sploh bilo mogoče, če bi uradni judovski krogi v Jeruzalemu mogli zavrniti pridigo apostolov o Kristusu, njegovem življenju, smrti in vstajenju s pametnimi razlogi? In ob taki priči, ki bi vse njeno življenje brez Kristusa postalo nerazrešljiva uganka, si upa kdo tajiti življenje in bivanje Kristusovo?

Spoznavali so to nasprotniki Kristusovi, in zato so enostavno poskusili tajiti celo življenje apostola Pavla. (Tako Kalthoff). Vsi njegovi spisi so baje ponarejeni. Toda ti dvomi pri nobenem resnem znanstveniku več ne drže. Če vprašamo: Kdo pa je potem spisal pisma, ki jih imenujemo Pavlova? Kako je mogoče, da je bil pozabljen mož, ki je na najrazličnejše cerkvene občine pisal avtoritativna pisma in bil za razne odločbe celo naprošen? Na to vprašanje nasprotniki ne vedo odgovora. Pač, rekli so, da je ta pisma spisala bogoslovna šola. Toda odkod je potem enotnost jezika in duha, ki se izraža v pismih? Na to zopet nihče ne ve odgovora.

Lahko torej pač rečemo: Pavel je neovrgljiva priča za Kristusovo bivanje, njegovo smrt in vstajenje. Kdor bere Pavlova pisma, lahko vidi v slehernem izmed njih, kako natančno je Pavel poznal sorodnike Jezusove in torej dobro vedel, da je Kristus res živel, lahko tudi vidi, kako Pavel na eno samo kocko, na vstajenje Kristusovo, postavlja ves svoj nauk in pridiganje. Kdor hoče tajiti Kristusa, mora tajiti Pavla in s tem tudi vse literarne proizvode prvih let krščanstva. Toda glavni paganski in judovski pisatelji tiste dobe pričajo o Kristusu. Čisto naravno je, da teh zadnjih ni mnogo, saj je bil Kristus "Judom v spotiko, paganom v nespamet" (1. Kor. 1, 23).

Paganski Rimljani so krščanstvo od začetka smatrali le za judovsko ločino (sekto). Za tako so imeli seve malo zanimanja, zlasti ko so imeli v obširnem cesarstvu nešteto vrsto raznih ver. Vrhu tega je živel ustanovitelj krščanstva v majhni Palestini, je delal javno le malo časa ter ni povzročil nobenega političnega preobrata; zato je bilo tem manj pričakovati, da ga bodo rimski pisatelji na široko opisovali. Vendar jim je kljub temu toliko znan, da ga tudi le-ti, dasi kratko, omenjajo.

Najstarejši tozadevni dokument je pismo Plinija Mlajšega cesarju Trajanu.

Plinij Mlajši je bil prijatelj cesarja Trajana in od njega je dobil naročilo, naj se vse točno dožene o krščanski sekti. Rojen je bil Plinij Mlajši leta 61 ali 62 po Kristusu. Učitelj mu je bil slavni njegov stric Plinij Starejši. V letih 111 do 113 je bival kot izredni cesarski namestnik v provinciji Bitiniji ter je umrl leta 114. Iz časa njegovega namestnika v Bitiniji izvira tudi ono znano pismo Trajanu, v katerem mu poroča o uspehu svojih raziskovanj. V pismu popisuje veliko širjenje krščanstva, rekoč:

"Povsod se je razširila ta prazna vera ne samo v mestih in vaseh, ampak celo po deželi Templi so zapuščeni in že dolgo se ne vrše nobene žrtve."

O kristjanih pripoveduje, da imajo navado, zjutraj se shajati in prepevati hvalo nekemu Kristusu kot svojemu bogu.

Štiri leta pozneje (115-117) je izdal rimski zgodovinar Tacit svoje zgodovinsko dělo "Annales," v katerem popisuje čas Tiberija, Kaligule, Klavdija in Nerona. Splošno znana, javna tajnost je bila v Rimu, da je dal Neron zažgati mesto in da je krivdo zvrnil na kristjane, katere je dal mučiti na svojih vrtovih.

"To ime," (kristjani), piše Tacit, "ima svoj izvor v Kristusu, ki je bil pod vlado Tiberija po oblastniku Ponciju Pilatu na smrt obsojen."

(Dalje prihodnjič.)

—o—

BRAT UMORIL BRATA.

Te dni je bil odkrit zločin, ki bo brez dvoma po vseh svojih okolnostih pretresel vsakogar. Ta zločin je zadnji člen v krvavi verigi nesrečne družine, iz katere izhaja oba brata: umorjeni Janez in morilec Pavle.

29. septembra proti večeru je bilo najdeno v Malem grabnu v bližini naselbine "Bonifacija" na Viču moško truplo. Iz pisem, ki so se našla pri utopljencu, se je dalo ugotoviti, da je mrlič 33 let stari delavec Janez Pestotnik, ki je stanoval kot samec pri Antonu Berlecu na Viču št. 85. Doma pa je bil rajni iz Šmartna pri Tuhinju. Na truplu ni bilo najti nobenih znakov nasilja. Rajni je bil znan kot pijanček. Zato je bila prvotna najbolj verjetna misel, da je Janez v pijanosti utonil ali pa da je izvršil samomor. Vendar je policija poizvedovala naprej. In ugotovila je, da je pokojni Janez v soboto dne 17. septembra med 8 in 10. uro zvečer popival v gostilni Marije Karo na Viču v družbi svojega brata Pavleta. Pri pijači sta se brata med seboj hudo prepirala, nakar sta ob pol 10. uri zvečer skupno odšla iz gostilne. Pavel Pestotnik se je čez kake četrt ure vrnil v gostilno, njegovega brata Janeza pa od tega časa ni več videl živega, dokler ga niso skoro čez 14 dni mrtvega potegnili iz vode.

Ta okolnost je le potrjevala, da more biti morda vendar le nekaj na ljudski govorici, ki je trdila, da je Pavle umoril brata Janeza. Na podlagi te okolnosti je policija v torek 4. oktobra zvečer aretirala Pavla Pestotnika. Aretirani Pavle Pestotnik je bil čisto miren pri aretaciji ter je na zaslišanja hladnokrvno zatrjeval, da je nedolžen nad bratovo smrtjo. Ampak policija ni popustila, preveč sumljivih okoliščin se je zgostilo okrog Pavleta. Zato se je slednjič udal ter je v četrtek 6. okt. dopoldne pred revirnim nadzornikom Močnikom priznal, da je on bil tisti, ki je 17. septembra zvečer na mostu čez Mali graben pahnil v narastle valove svojega lastnega brata. Povedal je vse natančno, kako je bilo:

Z bratom sta skupno odšla iz gostilne mimo Pavletovega stanovanja proti stanovanju brata Janeza. Celo pot sta se prepirala in kregala. Pri mostu čez Mali graben sta se ustavila. Tu je Pavle naglo sunil brata Janeza v vodo Malega grabna, ki je ravno tedaj vsled nalivov zadnjih dni tako narastel, da je voda segala do ceste. Nesrečni Janez je v smrtnem boju nad valovi klical in vpil, brat Pavle pa je stal na bregu ter mirno poslušal iz nočne temine in mrzlih valov zadnje znake življenja svojega brata.

Ko je postalo vse tiho, se je Pavle obrnil ter mirno odšel nazaj v gostilno pit, tako mirno kakor bi si ne bil obremenil prav pred par minutami svoje vesti z bratomorom.

Tudi morilec Pavle je doma iz Šmartna v Tuhinju. Rojen je bil leta 1901. Oženjen je in oče dveh malih otročičev. Izgovarja se Pavle, da se je brata Janeza bal, ker je ta njemu in njegovi ženi v pijanosti vedno grozil, da jo bo ubil. Zato se je hotel obvarovati pred bratom na ta način, da ga je umoril.

Ta bratomor pa ni edini v družini, iz katere izvirata nesrečna brata Pavle in Janez. Umorjeni Janez je še kot 13 letni deček zaklal svojega starejšega brata Franceta. Sedaj je njega umoril njegov še mlajši brat. Njena sestra Neža pa je dne 19. decembra 1922 v Tuhinju ubila svojega moža Antona Vrlinška, vsled česar je v pomladanskem zasedanju leta 1923. bila obsojena na 4 leta težke ječe.

NAJNOVEJŠE

COLUMBIA plošče

katere so najbolj glasne in imajo čisti glas, ker so električno rekordirane.

10 INCH 75 CENTS

25070 F Al' me boš kaj rada imela — Hojer Trio s petjem
Odpri dekle kamrico—Hojer Trio s petjem
25069 F Stari šotiš—Hojer Trio
Moja Micka, polka — Hojer Trio
25068 F Carlotta valček — Columbia orkester
Dva črna očesa, valček — Columbia orkester
25065 F Samo še enkrat, valček — Hojer Trio
Ven pa not, polka, — Hojer Trio
25063 F Anička pojd plesat, valček — Hojer Trio
Treplan za ples — Hojer Trio
25062 F Polšter tanc — Hojer Trio
Ribenška polka — Hojer Trio
25061 F Žužemberk polka — Hojer Trio
Zadnji poljubek, valček — Hojer Trio
25060 F Sieben šrit, za ples, Hojer harmonika solo
Šuster polka — Hojer harmonika solo
25059 F Jaka na St. Clairju, polka, — Hojer Trio
Clevelandski valček — Hojer Trio
25044 F Coklarska koračnica — Hojer Trio
Triglavski valček — Hojer Trio
25043 F Polka štaparjev — Hojer Trio
Ti si moja, valček — Hojer Trio

Vse gori označene plošče so igrane na harmoniko mojega izdelka.

PETJE:

Moški kvartet "Jadran" v New Yorku poje na sledeče plošče in so vse izvrstno pete.

25067 F Na planine — Kvartet Jadran
Fantje se zbirajo — Kvartet Jadran
25064 F Ribenška pesem, komična, I. del — Kvartet Jadran
Ribenška pesem, komična, II. del—Kvartet Jadran
25057 F Slovenec sem — Kvartet Jadran
Perice — Kvartet Jadran
25049 F Zadovoljni Kranje — Kvartet Jadran
Prišla bo pomlad — Kvartet Jadran
25047 F En starček je živel — Kvartet Jadran
Sijaj solnčice — Kvartet Jadran
25046 F Ljubezen in pomlad — Kvartet Jadran
Slovensko dekle — Kvartet Jadran
1050 F Orao polka—Tamburaški zbor
Savski valovi — Tamburaški zbor
1053 F Svatovska koračnica — Tamburaški zbor
La Paloma, koračnica — Tamburaški zbor
12043 F Dunaj ostane Dunaj, —Vojaška godba
Pod dvojnim orlom — Vojaška godba
103 F Panaček polka —Češka kapela
Vesela Devčata—Češka kapela
99 F Elsička polka — Češka kapela
Vrožove Soudeska — Češka kapela
100 F Na zabave polka — Češka kapela
Naše kamarady, polka —Češka kapela

V zalogi imamo tudi vse druge plošče; kdor naroči 4 plošče ali več, dobi zastonj 200 glasnih igel.

Se priporočam rojakom

Anton Mervar

MUSIC HOUSE

6921 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Kaj boste delali danes čez eno leto?

Kaj bo danes z vami čez tristo pet in šestdeset dni?

Ali se boste še vedno ukvarjali z vašo staro službo in staro plačo? Ali vas bo še vedno skrbela bodočnost glede napredovanja? Ali boste vi počivali, med tem, ko gredo drugi naprej?

Ali boste danes leto še vedno odkladali načrte do uspeha?

Ali vas bo morda danes prešinila ambicija, jutri si boste pa morda stvar že premislili in tako dragoceni čas za vedno izgubili?

Ne delajte in ne ravnajte tako!

Jako žalostno je na svetu za človeka, če si nič ne prizadeva, da bi napredoval. Samo z malim naporom bi si svoje življenje lahko izboljšal.

Premislite si torej danes, da bi se priučili nečesar, kar bo za vas dobro. Izberite si delo ali poklic, ki je vam najbolj po volji. Preglejte razne poklice zdolej in naredite X pred onega, ki vam prija ter pošljite izrezek v Scranton, Pa. Mi vam bomo zatem poslali brezplačno navodilo, kaj dobrega lahko stori I. C. S. za vas.

Že danes lahko določite, kje boste čez eno leto. Že zdrava pamet vam veli, da je bolje da se te lepe prilike poslužite sedaj, kakor pa da bi vedno odlašali in čakali nanjo.

Opomba: Naš zastopnik za Slovence v Clevelandu ter okolici je Mr. Rudolph Krasovec, 917 Alhambra Rd., Cleveland, O., kateremu lahko pišete v vašem jeziku za pojasnila ali se domenite z njim ustmeno.

IZREŽITE

International Correspondence Schools, Box 1771, Scranton, Pa.

(E. A. K. 807,038)

Without cost or obligation, please tell me how I can qualify for the position or in the subject before which I have marked an X:

Business Management	Railway Mail Clerk	Metallurgy
Traffic Management	Common School Subjects	Radio
Accountancy (including C. P. A.)	High School Subjects	Airplane Engines
Nicholson Cost Accounting	Cartooning	Architect
Bookkeeping	Electrical Engineering	Blue Print Reading
Private Secretary	Electric Lighting	Contractor and Builder
Salesmanship	Mechanical Engineer	Architectural Draftsman
Advertising	Mechanical Draftsman	Concrete Builder
Better Letters	Machine Shop Practice	Plumbing and Heating
Stenography and Typing	Railroad Positions	Chemistry
Business English	Civil Engineer	Pharmacy
Civil Service	Surveying and Mapping	Automobile Work

Name ..... Address .....

Occupation .....

Veliki stenski koledarji za leto 1928.

Naša firma že veliko let izdaja velike stenske koledarje ter iste razpošilja po naročilu na vse strani, bodisi tukaj po Ameriki ali širom stare domovine — na tisoče letno.

Za leto 1928 imamo zopet izvanredne vrste teh koledarjev z raznimi slikami, bodisi iz Amerike in tako iz stare domovine, katere bodo zanimive obojestransko, tukaj in doma.

Koledarji so tiskani tudi v slovenskem jeziku, velikosti 19x27 palcev, vsak mesec pa kaže druge slike, z imeni ni razlago.

Cena za enega je 20 centov, za dolar jih pa pošljemo 6 komadov s poštnino vred.

Naročite jih takoj za svojce v stari kraj. Pišite na:

A. GRDINA & SONS,

6019 St. Clair Avenue CLEVELAND, O.

Mi preskrbujemo in prodajamo bonde javnih naprav, industrijske in municipalne bonde.

Popolna postrežba z bondi za investiranje in zopetno prodajo.

Na zahtevo dajemo vsa pojasnila K. S. K. Jednota je pri nas kupila že veliko bondov v splošno zadovoljnost.

A. C. ALLYN AND COMPANY

67 West Monroe Street, Chicago, Ill.

NEW YORK, BOSTON, PHILADELPHIA, DETROIT, ST. LOUIS, MILWAUKEE, MINNEAPOLIS, SAN FRANCISCO.

Real Clothing Value!

EFFICIENCY has worked its miracles in the tailoring industry. The old fashioned thriftless methods, wasteful practices, and small scale operations have yielded to newer and better methods.

Now you can buy a fine, all wool, tailored to your measure suit or overcoat for at least $12.00 less than you would have to pay for a ready-made.

A Tailored Suit or Overcoat

$23.75 All Wool

Men who are accustomed to paying $50.00 to $60.00 for their suits insist that Fairbanks all wool made to measure suits at $23.75 are as good and even better than their high priced clothes.

Just 'phone or drop me a card today. I will call with my new Fall and Winter line of over 147 of the season's newest all wool Fall and Winter Fabrics that would be a bargain at $31.00 yet the price is only $23.75.

There is no obligation to buy, but if you should, you have my personal guarantee backed by the iron-clad guarantee of Fairbanks Tailoring Company.

Naš zastopnik MR. JOSEPH STUKEL

R 3, Joliet, Ill.—Telefon 6737

The FAIRBANKS TAILORING COMPANY - Chicago

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan, Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting and Social News and Other Features.

THE GREATEST THING IN THE WORLD

By Henry Drummond.

Can you tell me anything that is going to last? Many things Paul did not condescend to name. He did not mention money, fortune, fame; but he picked out the great things of his time, the things the best men thought had something in them, and brushed them peremptorily aside. Paul had no charge against these things. There were things beyond them. What we are stretches past what we do, beyond what we possess. Many things that men denounce as sins are not sins; but they are temporary. And that is a favorite argument of the New Testament. John says of the world, not that it is wrong, but simply that it "passeth away."

There is a great deal in the world that is delightful and beautiful; there is a great deal in it that is great and engrossing; but it will not last. All that is in the world, the lust of the eye, the lust of the flesh, and the pride of life, are but for a little while. Love not the world therefore. Nothing that it contains is worth the life and consecration of an immortal soul. The immortal soul must give itself to something that is immortal. And the only immortal things are these: "Now abideth faith, hope, love, but the greatest of these is love."

Some think the time may come when two of these three things will also pass away—faith into sight, hope into fruition. Paul does not say so. We know but little now about the conditions of the life that is to come. But what is certain is that Love must last. God, the Eternal God, is Love. Covet therefore that everlasting gift, that one thing which it is certain is going to stand, that one coinage which will be current in the Universe when all the other coinages of all the nations of the world shall be usless and unhonored. You will give yourselves to many things, give yourself first to Love. Hold things in their proportion. Hold things in their proportion. Let at least the first great object of our lives be to achieve the character defended in these words, the character—and it is the character of Christ—which is built round Love.

I have said this thing is eternal. Did you ever notice how continually John associates love and faith with eternal life? I was not told when I was a boy that "God so loved world that He gave His only-begotten Son, that whosoever believeth in Him should have everlasting life." What I was told, I remember, was, that God so loved the world, that, if I trusted in Him, I was to have a thing called peace, or I was to have rest, or I was to have joy, or I was to have safety. But I had to find out for myself that whosoever trusteth in Him—that is, whosoever loveth Him, for trust is only the avenue to Love—bath everlasting life.

Never offer men a thimbleful of Gospel. Do not offer them merely joy, or merely peace, or merely rest, or merely safety; tell them how Christ came to give men a more abundant life than they have, a life abundant in love, and therefore abundant in salvation for themselves, and large in enterprise for the alleviation and redemption of the world. Then only can the Gospel take hold of the whole of a man, body, soul, and spirit, and give to each part of his nature its exercise and reward. Many of the current Gospels are addressed only to a part of man's nature. They offer peace, not life; faith, not Love; justification, not regeneration. And men slip back again from such religion because it has never really held them. Their nature was not all in it. It offered no deeper and gladder life-current than the life that was lived before. Surely it stands to reason that only a fuller love can compete with the love of the world.

To love abundantly is to live abundantly, and to love forever is to live forever. Hence, eternal life is inextricably bound up with love. We want to live forever for the same reason that we want to live tomorrow. Why do you want to live tomorrow? It is because there is some one who loves you, and whom you want to see tomorrow, and be with, and love back. There is no other reason why we should live on than that we love and are beloved. It is when a man has no one to love him that he commits suicide. So long as he has friends, those who love him and whom he loves, he will live, because to live is to love. Be it but the love of a dog, it will keep him in life; but let that go and he has no contact with life, no reason to live. He dies by his own hand. Eternal life also is to know God, and God is love. This is Christ's own definition. Ponder it.

"This is life eternal, that they might know thee the only true God, and Jesus Christ whom Thou hast sent." Love must be eternal. It is what God is. On the last analysis, then, love is life. Love never faileth, and love never faileth so long as there is love. That is the philosophy of what Paul is showing us; the reason why in the nature of things Love should be the supreme thing—because it is going to last; because in the nature of things it is an Eternal life. It is a thing that we are living now, not that we get when we die; that we shall have a poor chance of getting when we die unless we are living now. No worse fate can befall a man in this world than to live and grow old alone, unloving and unloved. To be lost is to live in an unregenerate condition, loveless and unloved; and to be saved is to love; and he that dwelleth in love dwelleth already in God. For God is Love.

Now I have all but finished. How many of you will join me in reading this chapter once a week for the next three months? A man did that once and it changed his whole life. Will you do it? It is for the greatest thing in the world. You might begin by reading it every day, especially the verses which describe the perfect character. "Love suffereth long, and is kind; love envieth not; love vaunteth not itself." Get these ingredients into your life. Then everything that you do is eternal. It is worth doing. It is worth giving time to.

(To be continued)

BOWLING NEWS

CHICAGO LEADS

If one scans over the colums of Our Page, there is only one thing outstanding, and that is the activity of the Chicago young folks. Other communities are active in the line of offering dances, card parties etc., but in the line of sports, Chicago stands alone at present

Chicago has a well organized bowling league, consisting of two divisions, a total of ten teams participating. Twenty-eight young men weekly spend an evening on the alleys.

Why can't other Slovenian communities do likewise? If so many young people of Chicago think it worthwhile it is certain that other localities would find conditions the same.

There should be a bowling team in every K. S. K. J. center as the expense necessary to follow this sport is negligable, compared to the baseball sport. Why can't we have a bowling league similar to a baseball league? Play intercity games and finally for a championship?

Bowling, we think, would be a success in our organization as it would afford an opportunity for the older members to participate in sport. If we can interest the older folks in K. S. K. J. sports then we can look forward to a hearty support in all our sport programs.

Start a bowling team in your neighborhood.

ST. STEPHEN'S LEAGUE
Chicago, Ill.

FIRST DIVISION
Week ending October 29th, 1927.
TEAM STANDING

Team	W.	L.	Total	Ave.
St. Mohorus,	8	1	6,345	705
Holy Name Jrs.	6	3	6,653	739.2
St. George COF	6	3	6,478	719.7
St. Stephen's	4	5	6,352	705.7
Danica	2	7	5,798	644.2
Slovenian CMWA	1	8	6,078	674.6

INDIVIDUAL AVERAGE

Name	Team	G.	Total	High	Ave
Zabkar,	H. N. J.	9	1,504	222	167.1
Bicek,	St. Moh.	9	1,400	185	155.5
Hraster,	St. S.	9	1,392	222	154.6
Zefran,	St. S.	9	1,381	184	153.4
Koscak,	HNJ	9	461	189	153.2
Merlak,	St. Moh.	9	1,370	179	152.2
Mladic,	HNJ	9	1,363	210	151.4
Kosmach,	St. Ge.	9	1,360	181	151.1
Predovich	SCW.	3	447	178	149
Palacz,	St. Ge.	9	1,340	176	148.8
Dominic,	St. Ge	9	1,323	174	147
Strohan,	Dan.	9	1,323	196	147
Poglajen,	SCW.	9	1,320	178	146.6
Kozjek,	HNJ	9	1,306	173	145.1
Kordish,	SCW	2	431	168	143.2

HIGH TEAM SERIES
Holy Name Juniors 2,256
St. Stephen's 2,218

HIGH TEAM GAMES
Holy Name Juniors 808
St. George 785

HIGH INDIVIDUAL SERIES
Zabkar, Holy Name Jrs. 561
Mladic, Holy Name Jrs. 536

HIGH INDIVIDUAL GAMES
Zabkar, Holy Name Jrs. 222
Hraster, St. Stephen's 222

Jos. J. Kobal, Secretary.

SECOND DIVISION
TEAM STANDING

Team	W.	L.	Total	Ave.
Holy Name Jrs	10	2	7,608	634
St. Stephen's	8	4	7,614	634.6
St. George	5	7	7,083	590.3
St. Mohorus	1	11	6,927	577.3

INDIVIDUAL AVERAGE

Name	Team	G.	Total	High	Ave
Gottlieb,	St. Ge	12	1,648	176	137.4
Gregorich	St. S	10	1,337	165	133.7
Perko,	HNJ	12	1,592	163	132.8
Bogolin,	HNJ	9	1,167	153	129.6
Merlock,	St. S.	6	771	158	128.3
Prah,	HNJ	12	1,530	164	127.6
Baskouc,	HNJ	12	1,528	154	127.4
Terselich,	St. S.	12	1,517	172	126.5
Bogolin,	St. S.	12	1,502	169	125.2
Fajfar,	St. M.	6	736	172	122.4

HIGH TEAM GAME
St. Stephen's 741
Holy Name Juniors 678

HIGH INDIVIDUAL GAME
Gottlieb, ... 176
Fajfar, ... 172
Terselich, ... 172

HIGH TEAM SERIES
St. Stephen's 2,028
Holy Name Juniors 1,957

HIGH INDIVIDUAL SERIES
Perko, ... 448
Gregorich 444

John J. Begolin, Secretary,
Frank Banich, Sr., Assistant Sec'y.

Some men wouldn't take advice if it were offered to them in capsules.

DON'T FORGET THE DATE!

The K. S. K. J. Athletic Club of Forest City, Pa., will hold a Dance on Saturday Evening, November 12th, 1927, at "Naprej" Hall. Everybody is invited.

The Committee has done everything in its power to insure you all a good time, and we feel confident that if you are among those present, you will not be dissapointed, in fact, we believe that you will have a better time than you have ever had.

Don't forget the date! Good music! Plenty to eat and drink.

The Committee:
Frank Terchek, J. L. Kameen.

FRENCH MARSHALS ONCE IN CATHOLIC SCHOOLS

Saint Genevieve's School of Versailles, which is directed by the Jesuit Fathers and which prepares young men for the great military and industrial schools, recently celebrated the fiftieth anniversary of its foundation.

By statistics published on this occasion, it is shown that the school has prepared in 50 years 1,455 artillery and engineer officers, 3,839 infantry officers, 729 naval officers and 1,215 engineers. Three marshals of France out of the six were its pupils—Foch, Franchet d'Esperey and Lyautey—as well as 22 admirals and 235 generals.

One thousand nine hundred and thirty-one of its former pupils, among them nine generals, 70 colonels, 170 majors, 436 captains and 805 lieutenants, were killed in the World War.

ROBERT LOUIS STEVENSON'S CODE

To work "a little harder" and with determination and intelligence.

To remember enough of the past to profit by its mistakes.

To "worry never," but to think seriously of the future and not only of today.

To "play the game" fair.

To be cheerful and keep smiling.

To perform my duties faithfully.

To develop courage and self-reliance.

To be kind to dogs and other dumb animals.

To cultivate economy and to waste nothing of value.

To look well after my health, and spend as much time as possible in the "great out of doors."

"To keep thoroughly posted and "know more" about the business in which I am engaged.

To ignore courteously any display of jealousy or unfriendliness on the part of others.

To co-operate earnestly and sincerely with all my business associates.

Costs Uncle Sam Billion a Year Just To Keep Well

Washington. — America's annual health bill amounts to almost $1,000,000,000, according to a survey completed by the United States Public Health Service, covering the medical profession and the cost of various public health activities.

The average American spends $22 a year to keep well, the survey showed.

The girl with light hair is always afraid that people will not think it is natural.

GIGANTIC ATLAS

Four hundred government topographers are taking the field to resume work upon the $50,000,000 map of the United States, already 45 years in the making, which the last Congress decided must be "hurried to completion within the next 20 years."

The American Engineering Council, representing 28 engineering societies, said that this, the greatest cartography panorama ever made of the country, is being produced in such detail that it will account for every acre, and will even show every farmhouse.

The vast map-making job is only about one-third of the way along. Under the new impetus with which the remaining two thirds are being undertaken this year, the groups of mappers are pushing into new, uncharted sections. Stories are already coming back from the scouts of the United States Geological Survey and the United States Coast and Geodetic Survey, of new hardships appearing in the work, particularly in mountain divisions.

One party of surveyors engaged in "taking sights" amid a nest of lofty peaks, had to lash its levels to the rocks to prevent their being carried away by gales.

The map, called "The Topographic Atlas of the United States," if spread out in a single sheet, would resemble the "big top" of a circus tent, and would cover an acre. However, it is being divided into 6,000 sheets for convenience.

The American Engineering Council said the map gives both elevations and distances, and never sections of the great work similarly show submarine "contours" on ocean and lake coasts.

The council said that the United States is the only great power which lacks a complete topographical survey and map of its entire area.

Once finished, the map will save millions of dollars in explanation work for city planning, land valuation, road surveys, railway building, aqueduct construction and public works in general, according to the council.

The 15,000,000 motorists in the United States, the council further asserts, will find the map invaluable in overland tours because it will show routes, dips and grades, and "sharp curves ahead" on every road in the country.

THEY REACHED THE TOP

Joseph Gurn, in October "Columbia," tells the story of Catholic men who have reached the presidency of some of the great railroad systems of the country. The list of Catholic railroad presidents includes the following: Angus Daniel McDonald, president of the Southern Pacific lines in Texas and Louisiana; P. E. Crowley, president of the New York Central Lines; Lawrence A. Downs, president of the Illinois Central; W. J. Harahan, president of the Chesapeake and Ohio; Edward Francis Carry, president of the Pullman Co., Chicago, Ill.; William T. Noonan, president of the Buffalo, Rochester and Pittsburgh Railway; James E. Gorman, president of the Chicago, Rock Island Pacific Railway, and Charles Donnelly, president of the Northern Pacific Railroad.

MEN—THE SLEEPERS

Do men require more sleep than women? Certainly they snatch their forty winks in public with greater complacency.

To sleep, perchance to snore, in omnibus or tube is regarded by women as high misdameanor. Their eyelids may droop, but not in slumber. At the suggestion of any uncommon incident they are alert. Who beguiles the family at dinner with tales of the comedies and tragedies of the journey home? The women. Men do not relate these things because they have not seen them because they were asleep.

Who, forgetting plans for work or amusement, lapses into oblivion before the fire on winter evenings? Not women. The close of the day is eminently their hour. For it they trim their brightest lamps and concoct their sweetest conspiracies. They would make each moment fragrant with interesting companionship, and as they see the one on whom they had builded their hopes for a happy evening sinking into lethargy their hearts become dour. But though disillusioned, they are forgiving and invent excuses for the sleeper as readily as they had invented plans for his pleasure.

Probably no women ever slept in church. The deep sighings, the rumblings, the astonished gasps proceed from male parishioners.

Take social clubs. Those for men are understood to be temples of slumber; in women's clubs the God of Sleep is perpetually blackballed.

HOW CLOTHES DERIVE THEIR NAMES

Muslin is named from Mosul, a city on the banks of the Tigris; cambric from Cambria, a town of France. Gauze is derived from Gaza, a town in Syria; though some authorities hold to the Hindu "gazi," meaning thin cloth.

Baize, which is commonly thought of as being of green hue, was named from its original color, a reddish brown. The word is really the plural of "bay," and the color is that of the horse which is known as "bay."

Damask, quite obviously, is derived from Damascus. Velvet is is from the Italian word "velluto," meaning wooly. Vellum is a derivative of the same root—a pelt or hide. Alpaca is derived from the animal bearing the same name. This animal is one of the Ilama species, and its wool is used to manufacture the fabric employed in the making of summer garments. Calico got its name from Calicut, a town in India, once celebrated for its cotton cloth.

Some figures to consider.

Uncle Sam has $320,000,000,000 in wealth; 110,000,000 in population; 48 States, not including territories. Could Washington ever have contemplated his country attaining such vast proportions?

American Newspapers

Every week day in the year there are sold in this country 36,000,000 newspapers. The number of families in this country is officially stated to be about 24,000,000.

Woman's tears have more effect on a man than her words.

DON'T SEND MAIL TO WASHINGTON

Don't jump to conclusions! If you receive no mail from your sweetie, take your time and save your gas bill.

If you fail to receive an invitation to a wedding, be calm and happy, thank yourself that you are not the groom.

If you receive an expected bill, blame the postoffice for its prompt delivery.

All of which has nothing to do with the high level bridge, but very much with divorce cases, funerals, shattered friendships and etc.

Living in this small world of ours with friends in every corner of it, we all make use of Uncle Sam and his postoffice. At times we find fault with delivery, with the postman etc. when the fault really falls on the sender.

Do you know that in the last year 21,000,000 letters and 800,000 packages found their way into the dead letter office at Washington? A sum of at least $420,000 spent on letters alone; a sum sufficient to pay a contender in a heavy-weight championship bout.

The public schools of the country will add to their curriculum a letter writing course which will be made a part of the regular English course, beginning with the junior high schools.

Address your mail correctly and you will be assured prompt delivery.

BEING MISSED

Some people like to talk as if it were a piece of presumption to regard one's self as important in any undertaking. They are fond of quoting that vivid picture of speech in which we are advised to thrust a stick into a pond and then remove it, judging by the hole it leaves how much anybody would be missed. And for people who take that view, the stick in the water would probably be a very good illustration. Nothing is more conductive to uselessness than the conviction that one is of no use.

People who are working right are not working with material as unstable as water. Is the gardener missed who leaves his work when the young shoots are just above the soil? Is the sculptor missed who leaves his statue unfinished? But to be missed is not half so important as to be of service. If we are certain that we are of use while we live, we need not worry about being forgotten afterward.

Soviet Courts Hit by Official Critic.

Moscow. — Soviet justice received a severe raking over the coals at the hands of one of the highest officials during the session of the central executive committee of the R. S. F. S. R. Attorney General Nikolai Vassilivitch Krylenko declared that 90 per cent. of all lower court decisions in the Russian republic were false; while more than half of the decisions rendered by courts of appeal were likewise false. He demanded that the minister of justice of the Soviet union be given the right to appoint all judges.

The bench at present, he declared is occupied by persons who have not the least idea of the purpose of Soviet jurisdiction, which is to preserve the political interests of the dictatorship of the proletariat.

ZADNJA PRAVDA

ROMAN

Spisal J. S. Baar, poslovenil Vojteh Hybášek

Kakor ogromen, dvogrb velblod kipi kvišku na meji dveh držav in dveh narodov zadnja gora severnega pobočja Šumave — otožni, temni Čerhov. Na eni grbi so postavili razgledni stolp s planinsko kočo. Kakor otroške igračice, tako neznatni se zdita obe stavbi v primeri z grmado, ki jima služi za podnožje in ju potrpežljivo nosi na svojem vrhu. Izgubljata se na tej gori, toneta in se stapljata z drevesi; niti zagledal ju ne boš od spodaj.

Na tem visokem, kamenitem stolpu sem nedavno stal in se oziral po svojem rojstnem kraju. Moja človeška neznatnost se mi je tu odkrila v vsej svoji goloti. Pred to veličastno naravo božjo sem čutil svojo ničevost, slabost, brezplodnost svojih sanj in teženj, brezkoristnost svojih bojev. Tu se mi je ublažila vsa duševna bolečina ran, krivic in porazov, ki sem jih prestal, tu je pa tudi obledelo vse zadoščenje za uspehe, ki sem si jih bil pridobil. Iz srca je zbežala še ona najstarejša nevolja in grenkoba, ki je bila zrastla iz bridkih prevar in življenjskih zmot. Razlil se je tu čar življenja in jasno je ostalo spoznanje v meni.

"Glej, tak je mravljinček, ki je težavno priplezal gori, na vrh stolpa, tak človeški mravljinček — in nič več — to si." sem slišal glas svoje notranjosti in oči so mi motrile drobno, črno mravljo, ki je brzela po okvirju okna v stolpu. Čutil sem se čistega in svežega kakor po kopeli. Pod menoj in krog mene, kakor da se je razlilo strjeno, okamenelo morje. Iz globokih dolin so se grmadili hribi in gore, po katerih je bučalo in šumelo gozdovje, se razlivalo v doline, se vilo in bočilo v zalive. Gozdni robovi so se cepili in redčili, se razsejali v poedina drevesa, v leskovo grmičje in vresje, ki je označevalo, kako prehajajo gozdovi v svet polj in travnikov. Kakor oblije voda otoke, tako je bil objel črni gozd pokrajino; tu-intam se je bojazljivo stiskala skupaj peščica hišic kakor čreda ovčic: vasi s cerkvijo, kapelico in pristavami, okrog katerih zelenijo posejane njive; tam dalje so sivele gole, nerodovitne skale.

Kakor daleč je seglo oko, gozdovi — gozdovi — gozdovi —. Gozdovi, od blizu temnozeleni, potem mračni, skoraj črni in v daljavi kakor voda modrikasti; čad iz kojih je prevlekel, mrč in megla kakor pajčolan. To so gozdi, ki krijejo v sebi ne le vasi in ljudi, marveč tudi brloge divjih živali, srnjakov, lisic; brezštevilna gnezda ptic; milijone skrivališč raznih žuželk in golazni. Gozdi so stari in vlažni, polni čudovitih vonjav po trohnečem, gnijočem listju, in spominjajo s svojim hladom na plesnobo in temoto zaprtih grobnic. Gozdi so mladi, veseli, bogati solnčnih seč in presek. Danes so polni sladkih jagod in jutri opojno bohotnih robidnic.

To so gozdi skrivnostni, v katerih zorita strupena norica in volčja jagoda, kjer poganjajo krhki, gobasti jurčki in mušnice; tu se beli praprot, mah in lišaj. To so neskončni in nepregledni gozdi, iz katerih rosijo potočki in šumijo hudourniki; pogibeli in blagoslov, smrt in življenje; to so gozdi, v katerih gledamo nekaka višja in mogočna bitja: to so gozdovi, kjer živi in raste že dolga stoletja človeški rod, čigar kri kroži tudi v mojih žilah. In tem daljnim gozdom in temu svojemu ljudstvu v teh gozdovih se moram zahvaliti za to, da sem mogel pisati naslednje vrstice.

I.

Porazilov gozd, ki se je ježil na strmem Haltravskem bregu nad Klenčim, je imel med vsemi gozdovi soseske najslabši klanec, toda najboljšo zemljo. Tisti dan so že od božjega jutra grabili domači v njem steljo. Suho igličje, z zemljo izruvan mah — so grabili na kupe, da so se na tleh prikazovale gole korenine mogočnih smrek, zvite kakor temni gadje. V koših so nosili steljo na velik kup. Gozdar je sicer očital kmetom, da s tem škodujejo gozdu. — Pa niso mogli drugače. Do žetve je bilo še daleč, s slamo je bilo treba šteditи; s čim naj nastiljajo živini?

"Klin s klinom," si je mislil stari Porazil in grabil, da mu je stopal celo v gozdni senci pot na čelo in telo. Pridno je grabil tudi Porazilov gostač z ženo in hčerjo. Niso nehali, dokler jim ni oznanil "Martinov" zvon iz klenškega zvonika Angelovega Oznanjenja. Ko so ga zaslišali, so se zravnali kot na povelje, se prekrižali, si oddahnili in počasi šli k smrečici, pod katero se je svetlikal platnen prt, ki je pokrival kosilo. Stara Gašperica, ki je po gospodinjini smrti kuhala pri kmetu, je potegnila hleb kruha, velik kakor kolesce pri plugu, s katerim so bili pokrili lonec riževe kaše.

"Še je gorka," se je pohvalila Gašperica in segla po loncu; "niti maslo se še ni strdilo na njej."

Kmet je naredil z nožem na spodnji beli skorji hlebca tri križe in ga načel. Cinaste žlice so zarožljale, na štoru se je zablestel prt. Porazilovi ljudje so sedli na tla, se oprli na levo roko in zajeli z desnico.

"Kje pa je Manca?" je vprašal gospodar.

"Po vodo je šla, koza sladkosneda," je odgovorila gostja. "Gotovo kje stika za jagodami ali borovnicami. Jejmo pa brez nje."

"Tako ne gre! Skupaj k delu, skupaj k jelu," je zagodrnjal Porazil. Potem pa ko je bil zaužil prvi grižljaj, ni več spregovoril. Tudi usta morejo dobro opravljati istočasno eno samo delo: ali jesti ali govoriti. Zato zauživa kmet v sveti tihoti in miru svoje kosilo. Samo ptiči so se živahno oglašali v košatem drevesnem vejevju. Najbrž so se že veselili drobtin. Divji golob je nekje zagrulil, sraka pod gozdom se je zahehetala, muha je zabrenčala. Tudi Manca je pritekla z vrčem vode in šopkom borovnic, se v naglici prekrižala in skušala popraviti, kar je bila zamudila.

Še niso bili s kosilom pošteno gotovi, in moža si nista še bila natlačila svojih pip, ko se je oglasil v gozdni tihoti oddaljeni ropot voza.

"Martin že gre," ga je prva začula Manca. Skočila je pokonci kakor srna, zagrabila koš in grablje in izginila v goščavi.

"Bijo, mali, bi!" je slišal zdaj tudi kmet Martinov glas.

"Lahko bi bil fant počakal!— Vsaj trenutek! — Spregovoril bi bil z Gašperjem," je pomislil pri sebi; naglas pa ni zinil, samo stegnil se je, da bi ugodil starim udom, preden se pripelje Martin.

Pisana volička sta vlekla v počasnem koraku lestvane, ki so jih venčale rožljajoče verige. Težko je šlo v hrib, strm kakor streha. Martin ni le pridno priganjal, ampak je tudi zdaj pa zdaj poprijel za kolo in potisnil, da spravi prazni voz čez kamen ali čez korenino. Tako je polzela vprega kakor polž po strmi cesti navzgor; glasneje je odmeval ropot voza in veselo je pokal bič, dokler se niso prikazale rogate glave voličev iz morja zelenja.

"Ali bom pa mogel tukaj obrniti?" je že tudi klical Martin, kakor hitro je zagledal očeta z gostačem, ki sta se bila naslonila na štor in puhala cele oblake dima.

"Brez skrbi! Če zapelješ nekoliko višje, lahko obrneš tudi s štirimi," je zavpil stari kmet, da bi prevpil ropot voza. S pipo je pokazal za se, kjer so se končali kmetski in začenjali graččinski gozdovi.

Stari Porazil je obležal dalj časa kakor nem. Gašper je pričenjal govoriti o tem in onem — toda zastonj. "Kaj mu je neki, da niti besedice ne spregovori!" je pomislil slednjič gostač in tudi sam utihnil. Kmet je bil medtem spremenil svoj načrt. "Če ne morem govoriti prvo z Gašperjem, tudi prav, bom govoril pa z Martinom; kdo ve, če mu to ne bo dobro!" Že je vstajal.

"Privleci kako zavoro," je ukazal Martinu, "mi bomo tačas naložili."

(Dalje prihodnjič)

The North American Banking & Savings Company

Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VAŠA BANKA

Denar naložen tukaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI,

Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 9. do 3. v soboto od 9. do 3. in zvečer od 6. do 8., v sredo od 9. do 12. Za denarne pošiljatev od 6. do 8. pri stranskih vratih, razven sredo zvečer.

SORODNIKOM IN ZNANCEM

od časa do časa gotovo pošiljate denar v stari kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

PRIJATELJU V BLAGI SPOMIN

Le malo je ljudi, kateri so v resnici stalni ter zvesti prijatelji ne da bi menjali svoj značaj ter ostali kakor neomajani ob strani človeku na vseh njegovih potih.

Eden takih mož je bil meni blaga dobra duša:

Joseph Mačerol

v Clevelandu, kateri je preminul dne 31. oktobra zvečer ob 7:20 uri po kratki petdnevni bolezni, na kar je moral dati svetu slovo.

Bil je v resnici vedno meni zvesti prijatelj in zagovornik v vseh delih in časih; vedno vesel in navdušen, odkritosrčen pravičen v svojih sodbah o drugih.

Zvestemu prijatelju naj bi sedaj, po trudu in naporu, po dolgih, skrbi in težav polnih letih svetila in sijala v miru in pokoju vse večne čase v Bogu nebeška luč, njegovi družini ter sorodnikom pa milo sožalje. "SAJ KRIŽ NAM SVETI GOVORI, DA ZOPET VIDIMO SE NAD ZVEZDAMI."

ANTON GRDINA Z DRUŽINO.

NOVE VRSTE HARMONIKA

izdelana iz belega ali druge barve Celuloida, gravirana v različnih barvah ter okrašena s svetlimi kameni.

Kdor želi imeti v resnici lepo in trpežno harmoniko, se lahko brez skrbi zanese name, ker izdelujem harmonike že nad dvajset elt.

Največja slovenska izdelovalnica harmonik v Ameriki.

ANTON MERVAR

6921 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, OHIO.

ZAHVALE

Sledeči rojaki so zadnji čas od mene naročili moje nove, bele vrste harmonike. O njih se pohvalno izražajo kakor sledi:

Joliet, Ill., 21. sept. 1927.

Spoštovani g. Mervar:

Naznanjam vam, da sem prejel vašo harmoniko in sem jako zadovoljen ž njo ker je tako narejena, kakoršno sem si sam želel. Mogoče dobite od tukaj še kaj več naročil ker se vsakemu dopadejo. Čakal sem nekaj časa na njo, pa nič ne de: sem je pa zdaj še bolj vesel.

S pozdravom
Frank Ramuta, 1615 N. Broadway.

Chicago, Ill., 12. okt. 1927.

Cenjeni Mr. Mervar:

Naznanjam vam, da sem ravno danes prejel naročeno harmoniko, in sem se prav razveselil ko sem začel igrati na njo. Se vam prav lepo zahvalim za vaše lepo delo. Ravno ta teden grem od tukaj v Pueblo, Colo.; tam je tudi dosti Slovencev, bom tudi tam malo razveselil naše rojake s tako krasno harmoniko. In kdor bo namenjen kupiti harmoniko, ga bom jaz nagovoril na vaše zanesljivo delo. Torej še enkrat najlepša vam hvala in vam želim še mnogo uspeha.

Z rojaškim pozdravom
Joe Yurglich, 1121 Bohimen St.
(To je moj novi naslov)

Butte, Mont., 13. okt. 1927.

Dragi rojak Anton Mervar:

Dam vam vedeti, da sem prejel harmoniko v dobrem stanju in nisem tega mislil, da bo tako fino izgledala. Ko sem jo zagledal, sem bil prav vesel, in se vam lepo zahvaljujem za njo, je v resnici krasno izdelana in tudi glas ima nad vse lep. Vsak, kdor jo vidi, vsakemu se jako dopade. Vsak pravi: Poglej ga Mervarja, on v resnici najboljše harmonike dela kar jih je še v Ameriki. Marsikateri rojak mi pravi, da si želi tudi tako harmoniko, ker take še ni nikdar videl. In se vam še enkrat lepo zahvaljujem zanjo, in tudi rojakom bom priporočal vaše delo. Dobro vem, da nobenemu rojaku ne bo žal, ki jo bo od vas naročil. In kadar bom še kaj rabil vam bom pisal.

Vas lepo pozdravljam
John Chebul, 634 E. Galina St.

Gleasoton, Pa. 6. okt. 1927.

Dragi rojak A. Mervar:

Sporočam vam, da sem dobil harmoniko v redu. Harmonika je prav lepa in fina, tako da ne more biti boljša. Takoi ko sem bakso odprl, sem igral celo noč na to harmoniko, in čedalje igram, lepši glas ima, tako da jo vsak opazuje kako izvrstno je narejena. Prav hvaležen sem vam, ter vas bom priporočal vsakemu rojaku, ki bo hotel naročiti dobro harmoniko.

S pozdravom
Louis Pirc, Box 2.

DOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča msgr. Knajp v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Za božične praznike

Skupno potovanje

v stari kraj za božič priredi naša banka 10. DECEMBRA na najmodernejšem in najhitrejšem francoskem parniku ILE DE FRANCE. Potnike tega potovanja bo spremljal prav do Ljubljane naš dolgoletni in izkušeni g. Avgust Kolander, ki bo skrbel za vse mogoče udobnosti na celi poti.

Nudi se torej vsakemu rojaku najugodnejša prilika. Prijavite se čim prej in nam pišite po nadaljna pojasnila.

POŠILJANJE DENARJA

Oni rojaki, ki ne bodo šli v stari kraj, se bodo spomnili svojcev v starem kraju za božič z denarnim darom, kakor je to stara amerikanska navada. Pošiljatelji denarja naj ne pozabijo, da naša banka zanesljivo in hitro izplačuje denarne pošiljke v starem kraju potom lastnih zvez.

DALJE NE POZABITE

1) da mi prodajamo šifkarte tudi za vse druge linije inp arnike in da lahko odpotujete "skozi nas" katerikoli teden hočete,
2) da naša banka sprejema denarne vloge na bančne knjižice ter jih obrestuje po 4%,
3) da dobavljamo denar iz starega kraja,
4) da posredujemo pri dobavi oseb iz starega kraja ter izdeljujemo tozadevne listine,
5) da izdeljujemo pooblastila, izjave, prošnje in druge notarske listine.

Slovenska banka
ZAKRAJSEK & CESARK
455 W. 42nd St. NEW YORK, N. Y.

Slov. pogrebnik in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

3555 East 80th Street Telephone: Broadway 2520

se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

VEČJI ZASLUŽEK

in boljše delo dobite, ako dobro poznate angleški jezik in ameriško zgodovino. Da spoznate ameriške dogodke, šege in običaje, naročite najnovejšo knjigo

"Ameriška zgodovina"

ki vam na poljuden, toda zanimiv način oriše dogodke ameriške zgodovine od začetka do danes. Knjiga obsega 280 strani, jo krasi mnogo lepih slik in velja samo 75 centov, po pošti 85 centov. Morala bi biti v vsaki slovenski hiši. Dobi se samo pri

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemnini za $3 na leto. Ključe hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinjice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstrižete obrestne kupone na svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot $740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON St. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomož. kasir

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

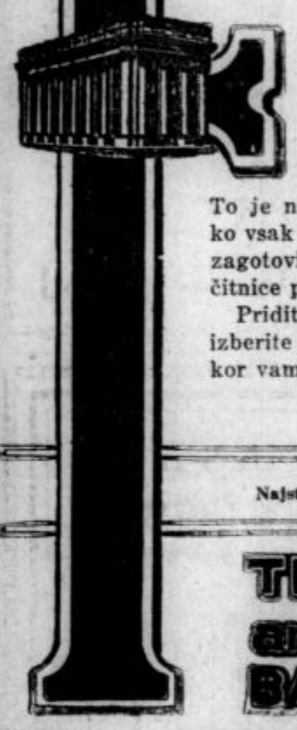

Pridružite se našemu 1928 počitniškemu klubu ki se sedaj ustanavlja

Mi imamo pet raznih načinov na izbero ravno tako kakor pri Božičnih hranjevalnih klubih. To je najbolj prikladen način, da si lahko vsak teden nekaj prihranite ter si s tem zagotovite prihodnje leto potovanje in počitnice po vaši volji.

Pridite torej takoj v našo banko ter si izberite način tedenskega hranjevanja kakor vam drago.

Najstarejša in največja banka v Jolietu.

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

F. KERŽE,

1142 Dalias Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.

Načrti in vzorci ZASTONJ!

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.